

گولبژیریک

له فهتواکانی زانای پایه بهرز

الشیخ محمد بن صالح العثیمین

(رحمه الله)

کۆکردنه وهو وهرگیڕانی

ماموستا

صلاح الدین عبدالکریم

لەبەلگە و کۆرە کۆنەر

سایتی به ههشت

www.ba8.org

✉ islam_kurd_ba8@yahoo.com

☎ 07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

هه ههیشه له گه لمان بن بو به ره هه هه نو هه

کتیبی ژماره (٣)

ناوه روكي نه م كتيبه يه بريتي يه له :

پيشه كي وه رگير

حوكمي ته به پروك كردن به گوړو سوراندنه وه به دهوريدا :

حوكمي سويند خواردن به جگه له خوي گه وړه :

حوكمي سويند خواردن به جگه له خوي گه وړه :

حوكمي سهرداني كردني گوړي پياو چاكان :

حوكمي قورئان خویندن له سهر گوړ

حوكمي ته وه سول كردن به پيغه مبه ر(صلي الله عليه وسلم) :

حوكمي دواكه وتن له كاتي دياري كراوي كار كردن :

كوپوونه وه له مائي مردوو به مبه ستي سهر خوشي كردن :

دهف ليدان له زه ماوه ندا :

حوكمي شهروال دريژي بو پياوان :

تيكه ن كردني نويژه سوننه ته كان به يه ك نيته ت :

نه خوشي گواستنه وه :

به سته ره وه كاني بيدعه :

حه ج ويازرگاني كردن پيکه وه :

سوجه دي سه هو :

ناداد په روهري له نيوان مندا ندا :

پيروزي يايي كردن له كافران به بونه ي چه ژنه كانيانه وه :

حوكمي كرداره خوگوړي يه كان :

حوكمي خو ته قانندنه وه له ناو كافراندا :

حوكمي سه لام كردن له بيدعه چي :

حوكمي سه لام كردن له كافر :

دهست پيكردي ته وقه كردن :

هيشتنه وه ي وينه له مائه وه :

گيرانه وه ي نوخته و قسه ي هه ليه ستراو :

دهر كردني غوسل به بي دست نويژ هه نگرتن :

سهره نجامي نافره تي باوه ردار له به هه شتدا

نه گهر پيش شو كردني بمریت :

شيرداني نافره ت به مندائي جگه له خوي به پيااله :

نامۆزگاری کردنی خه ئکی به شیوازیکی بهردهوام له سه رگۆر:

سرینه وهی چاکه کان:

حه ج کردنی نافرته به بی مه حره م:

حه ج کردن له جیاتی نه خوش:

سیواک کردن له کاتی به رۆژوو بووندا:

کردنی هه ندیک له رۆژو به تال کهره وهکان به نه زانی:

قهزا نه کردنه وهی رۆژوو بو ماوهی سی سال:

به رۆژوو نه بوون به هوی سه فهر کردن به فرۆکه:

ماوهی خه تم کردنی قورئان:

ئاشکرا کردنی به رۆژوو نه بوون له سه فهردا:

به کارهینانی هه بی راگرتنی خوینی:

بی نویرزی (هه یز) بو پیویستی:

رۆژوو شکاندنی ریبوار له سه فهردا:

له بهر کردن جل و بهرگیک که وینهی تیدا بیته:

فیکه لیدان وچه پله لیدان:

له پی کردن پانتۆل بو نافرته تان:

برینی قژی نافرته تا ناو شانی بوجوانی،

و به کارهینانی نامیرهکانی جوانکاری بو میرد:

پاک بوونه وهی نافرته له بی نویرزی (الحیض) و به رۆژوو بوونی:

پاک بوونه وهی نافرتهی زه یستان (النفساء) پیش چلهی:

بینینی خوینی بی نویرزی رۆژیک و نه مانی بو رۆژی داها توو:

حوکمی فرۆشتنی نه ئقهی ئالتون بو پیاوان:

فرۆشتنی ئالتون به پاره نابیت تا هه موو پاره که وهر نه گریت:

حوکمی فرۆشتنی نه و ئالتونهی که ره سم و وینهی تیدا یه:

دهرچونی نافرته بو بازار به بی مه حره م:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی وهرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلُّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .
﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ .

(آل عمران: ۱۰۲)

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ (النساء: ۱) .
﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا.. يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ (الأحزاب: ۷۰-۷۱)

أما بعد : فإن خير الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار .

له پاشاندا: یه کیک له تاییه تمه ندیتی یه کانی ئایینی پیروزی ئیسلام ئه وه یه که هه موو شتیك موسلمانان پیوستیان بیته له ژیانی دین و دونیا یاندا بویان روون کراوه ته وه تیییدا، وه خوای گه وره پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) نه برده وه بو لای خوئی تا هه موو دینه که ی پی ته واو کرد: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳] .
واته: ئه مپو من دینه که م بو ته واو کردن، وه به خششی خوم ته واو رژاند به سه رتاندان، و رازی بووم که ئیسلام ئایینی ئیوه بیته .

وه پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمیته: (ترکتکم علی مثل البیضاء لیله کنهاریها لایزیغ عنها بعدي إلا هالك)^(۱) .

واته: به جیتانم هیشتوو له سه ر دین وریگایه کی سپی، که شهوی وه کو روژی روناکه، بویه هیچ که سیک لی لانا دات وگومرا نابیت مه گه ر که سیک به هیلاک چوو .

وه ده فه رمیته: (ما بقی من شیء یقرب من الجنة ویباعد من النار إلا بین لکم)^(۲) .

واته: هیچ شتیك نه ماوه که له به هه شت نزیکتان بکاته وه وله ئاگری دوزه خ دورتان بکاته وه ئیلا پیتان و تراوه و بوتان روون کراوه ته وه .

وه أبوذر (خوای لی رازی بیته) ده فه رمیته: (وما طائر یقلب جناحیه فی الهواء إلا وهو یدکر لنا منه علماً)^(۳) . واته: هیچ بالنده یه که له ئاسماندا باله کانی ئه م دیوو ئه و دیو نه کردوو ئیلا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) زانیاری یه کی تیدا بو مان باس کردوو ه .

^۱ (رواه ابن ماجه، وصححه الشيخ الألبانی فی: ظلال الجنة، رقم: ۴۹) .

۲- (سلسلة الأحادیث الصحیحة: ۴ / ۴۱۶) .

۳- نفس المصدر .

وه سهلمانی فارسی(خوای لى رازى بيت) کاتيک که جوله که يه که پرسيارى لى دهکات و دهليت: ئيوه دهليت پيغه مبهره که مان(صلى الله عليه وسلم) هه موو شتيكى فير کردووين ته نانهت شيوازي چوونه سه ر ئاويش؟ ئه ويش له وه لامدا ده فه رميت:

(أَجَلٌ لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِعَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ بَعْظَمٍ)^(٤).

واته: به لى، قه ده غه ي ئه وه ي لى کردووين که روو له قبيله بکه ين له کاتي سه رئاودا، يا خود به ده ستى راست خو مان پاک بکه ينه وه، يا خود به که متر له سى به رد خو مان پاک بکه ينه وه، يا خود به پاشه پوي ئاژه ل وئيسقان خو مان پاک بکه ينه وه.

که واته: له م ئايهت و فه رمودانه وه بو مان ده رکه وت که هه موو شتيک له ئاييني پيروزى ئيسلامدا به جوانى روون کرا وه ته وه، وه ئه گه ر هه رکه سيک له هه ر شتيكى دينه که يدا ئالوزى و ناديارى يه کى هه بوو، يا خود گه رت و کيشه يه کى هه بوو، يا خود توشى گومان و دوو لى يه ک بوو ئه وا خوای گه وه ر پيئموني کردووين که بگه ري نه وه بو لای زانايان، چونکه ئه وان ميراتگري پيغه مبه رانن، وه پيغه مبه رانيش دينارو دره ميان به جي نه هيشتو وه، به لکو زانست وزانيارى يان به جي هيشتو وه.

وه تا کو زانايان له ناو خه لکيدا بمينن ئه وا خه لکى هيچ کيشه و گه رت يکيان نابيت له دينه که ياندا ئه گه ر بگه ري نه وه بو لای زانايان، به لام گه رت و کيشه ئه و کاته ده ست پى ده کات و سه ر هه ل ده دات که زانايان له ناو خه لکيدا نه مينن و کوچى دوا ي بکه ن، يا خود خه لکى نه گه ري نه وه بو لايان له کيشه و گومان و پرسياره کان ياندا، به لکو بگه ري نه وه بو لای که سان يکى نه زانى خو به زانا که فه توا بو خه لکى بدن و خو يان و خه لکيش گومرا بکه ن و له ري گاي راستيان ده ربکه ن، وله بابه تي گه وه ي وا فه توا ده دن که سه ره نجامى ئوممه تي ئيسلامى پيوه په يوه سه ته، وه به هو ي فه توا کان يان وه مو سلمانان توشى گيژاوو کاره ساتى وا ده که ن که ئه نجامه که ي سو پاس کرا و نابيت، پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) ده فه رميت:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ إِنْ تَزَاعَا يَتَزَعَا مِنْ الْعِبَادِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوسًا جُهَالًا فَسْتَلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا)^(٥).

واته: خوای گه وه زانست هه لئا گريت و ناهي ليت به وه ي که له سينگى خه لکيدا ده رى بکات، به لکو زانست هه لئا ده گريت و ناهي ليت به نه هيشتن و بردنه وه ي زانايان، هه تا وای لى ديت زانا نامينيت، ئه و کاته خه لکى سه ران يکى نه زان و نه فام بو خو يان داده ني و پرسياريان لى ده که ن ئه وان يش به بي زانيارى وه لامى خه لکى ده ده نه وه و فه توا يان بو ده دن و خو يشيان و خه لکيش گومرا ده که ن.

له کاتيکدا که زانايانى پيشينه چا که کانى ئه م ئوممه ته زور خو يان ده پاراست و خو يان دوور ده گرت له فه توا دان، تا ئه گه ر له ناو کو مه ليکياندا پرسيار له يه کيکيان بکرا يا وه لامى نادايه وه و ئاراسته ي ئه وه ي ته نيشتى ده کرد، ئه ويش به هه مان شيوه تا پرسياره که ده گه رايه وه بو يه که م که س.

وه کاتيک خه لکى شام چل پرسياريان لى گير ده بيت و وه لامى نازانن به يه کيکدا ده ينيرن بو مه دينه بو لای ئيمامى مالک، ئه ويش له چل پرسياره که ته نها وه لامى چواري ده داته وه و بو سى وشه شه که ي تری ده ليت نازانم، کابرايش که له شامه وه هاتو وه ده ليت: ئيستا که من چوومه وه چى به خه لکى شام بلیم ئه وان چا وه پروانى وه لامن؟! ئيمامى ماليکيش زور به خو به که م زانينه وه ده فه رميت: پييان بلی ووتى: نازانم .

٤- (مسلم: ١/٢٢٣، رقم: ٥٧/٢٦٢).

٥- (صحيح الجامع الصغير، رقم: ١٨٥٤).

چونکه ئیمامی مالیک دهیزانی که (مَنْ الْعِلْمُ أَنْ يَقُولَ لِمَا لَا يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ) (۶). واته: ئه ویش هه ر له زانیارییه که مرؤف شتیکی نه زانی وه لام نه داته وه و بلیت: خوی گه وره باشتر ده زانیته.

له گه ل ئه وه ی که ئیمامی مالیک و پیشه وایانی تری پیشینه چاکه کان زانا بوونه و کوشش که ر بوونه ئه گه ر فه توایان بدایاو هه له یشیان بکر دایه تاوانبار نابوون و ئه جر پاداشتیکیان هه بووه له سه ر کوشش کردنه که یان، به لام به ووی له خواترسان و خوپاریزی یانه وه، خویان گرتوته وه له و شتانه ی که نه یان زانیووه، به لام له ناو خه لکانی ئه م سه رده مه هه یه هه یچ زانستیکی شه رعی وای نه خویندووه که به وویه وه شه رزایییه کی باش په یدا بکات له دین تا بتوانیت فه توا بدات به لام جو ره ها فه توا ده دات و سنوری خوی گه وره ده به زینیت و هه یچ کات لی نابیستیت بو ته نها جاریکیش بیت که پرسپاریکی ئاراسته کرا بلیت نازانم، به لکو تو چ جو ره پرسپاریک ده که یت ئه و وه لام ده داته وه، وه جو ره ها شتیان حه لال کردووه به ووی نه زانی وه و او ئاره زوووه کانی خویان و خه لکی، تا خه لکی پبیان نه لیت توندو تیژ و لییان رازی بن، به لام له بیریان کردووه یا خود له بیری خویان بردوته وه که:

(مَنْ التَّمَسَّ رِضًا اللَّهُ بِسَخَطِ النَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَرْضَى عَنْهُ النَّاسُ، وَمَنْ التَّمَسَّ رِضًا النَّاسَ بِسَخَطِ اللَّهِ سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَسَخَطَ عَلَيْهِ النَّاسَ) (۷).

واته: هه رکه سیک خوی گه وره له خوی رازی بکات به توپه بوونی خه لکی ئه و خوی گه وره یش لی رازی ده بیت و خه لکیشی لی رازی ده کات، وه هه رکه سیک خه لکی رازی بکات به توپه بوونی خوی گه وره ئه و خوی گه وره یشی لی توپه ده بیت و خه لکیشی لی توپه ده کات.

هه روه ها ره زامه ندی خه لکی مه به ستیکه هه رگیز به ده ست نایات، چونکه تا کومه لیک له خوت رازی ده که یت کومه لیک تری لی ده ره نجیت، وه کو ئیمامی شافیعی (ره حمه تی خوی لی بیت) ده فه رمیت: (رَضِيَ النَّاسُ غَايَةً لَا تُدْرَكُ)، به لام رازی کردنی خوی گه وره ئاسانه و مرؤف ده توانیت ئه و ریگایانه بگریته به ر که به وویه وه ره زامه ندی خوی گه وره به ده ست دیت، هه رچه نده ئه گه ر که سیک ئه و ریگایانه بگریته به ر و به جوانی ده ست بگریته به دینه که یه وه و په یوه ست بیت به قورئان و سوننه ته وه به تیگه یشتنی پیشینه چاکه کان ئه و تو مه ت بار ده کریته به وه ی که توند و تیژه و دین ئاسانه و پیویست به توندو تیژی ناکات!! ئه مه ووشه یه کی حه قه به لام مه به ست پیی به تاله، مه به ست پیی ئه وه یه که خه لکی حه زیان له چی بوو وه چی مؤدیل و داب و نه رینتیکی روزه لاتی و روزه ئاوی هاته ناو موسلمانانه وه حه لال بگریته به ناوی دین ئاسانییه وه، ئه وه تا جو ره ها شت حه لال کراوه له به ر ره زامه ندی خه لکی تا کار گه یشتوته ئه وه ی که ته وقه کردنی ژن و پیاوی بیگانه پیکه وه، و شو کردنی ئافره تی موسلمان به گا ورو جوله که، و ده رخنه ی سه ر و قز و ملی ئافره تان بو پیاوی بیگانه، و پیش نوژی کردن و وتار خویندنی هه ینی له لایه ن ئافره تانه وه بو پیاوان، و..... فه توای حه لال بوونیان بو دراوه و خه لکانیکیش هه ن که جی به جی یان ده که ن. وه بو دورکه و تنه وه ی موسلمانان له م سه ره نه زان و نه فامانه و گه رانه وه یان بو لای زانایانی خاویست و باوه ر پی کراوه به زانست و خوپاریزی یان، وه وه کو جی به جی کردنیک بو فه رمانی خوی گه وره که ده فه رمیت: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ٤٣].

هه ستام به کو کردنه وه ی ئه م فه توایانه ی زانای خاویست و پایه بهرز شیخ (محمد بن صالح العثيمين) (ره حمه تی خوی لی بیت) که تیکرای زانایانی ئه م سه رده مه شایه تی یان داوه بو زانیاری و زانستی سو دبه خش و خوپاریزی و بانگه واز کردنی بو دینی خوی گه وره، که هه ر له ته مه نی مندالییه وه تا وه کو کوچی دوایی کردووه له ناو زانایاندا ژیانی به سه ر بردووه.

٦- (متفق عليه عن عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه)، وانظر: مشكاة المصابيح رقم: ٢٧٢).

٧- (صحيح الترغيب والترهيب، رقم: ٢٢٥٠).

وه ئيشی من له م پهرتوکه دا بریتی بووه له : کۆکردنه وهی فهتواکان له چه ند پهرتوکیک که له پهراویز وکوتایی پهرتوکه که دا ئاماژه یان بو کراوه، ههروه ها دانانی ناو نیشان بو هه ندیک له فهتواکان که ناو نیشان یان بو دانانرا بوو، وه ته خریج کردنی ئه و فهرموودانه ی که ته خریج نه کرا بوون، له گه ل وه رگیژانی فهتواکان، داواکارم له خوای گه وره که به هوی ئه م فهتوا شه رعی- یانه وه سود به موسلمانان بگه یه نیت، وه ئه م کاره و سه رجه م کاره کانی ترمان ته نها له بهر ره زامه ندی خوای گه وره بیت، وه بیکاته تویشوی قیامه تمان،

آمین وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

وه رگیژ

دوشه ممه به رواری ۲۷ی رجب ۱۴۲۷ک

به رامبه ۲۱/۸/۲۰۰۶ز

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعهم بإحسان الى يوم الدين،
وبعد:

حوکمی ته به پوک کردن به گورو سوراندنه وه به دهوریدا:

۱ پ حوکمی ته به پوک کردن به گورو سوراندنه وه به دهوریدا چی په به مه به سستی چی به جی کردنی پیویستی په کان، یا خود خو نزیك کردنه وه لیان؟

و ته به پوک کردن به گورو حرامه و جوړیکه له هاوبه ش بریاردان بو خوی گوره، چونکه جیگیر کردنی کاریگری شتیکی تیډایه که خوی گوره هیچ به لگه په کی له سر نه نارډوته خواره وه، هره وه ها نه م ته به پوک کردنه له کارو پیشه ی پیشینه چاکه کان نه بووه، که له م رووه وه ده بیته بیدعیش، وه نه گره نه و که سه ی باوه پی وا بیت که مردوی ناو گورو کاریگری هیه، یا خود توانای هیه له سر لبردن زیان، یا خود هیانای سود نه مه هاوبه ش دانای گوره په نه گره بو هیانای سود یا خود لبردن زیان لی بیارپیته وه.

هره وه ها نه گره په رستنې بو مردوی ناو گوره که نه جام دا وه کو رکوع و کرنوش وناژهل سه برپین بو خو نزیك کردنه وه لی و به گوره زانینی نه مه یس به ه مان شیوه هاوبه ش دانای گوره په، خوی گوره ده فهرمیته: (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ) [المؤمنون: ۱۱۷].

واته: هرکه سیک له گهل خوی گوره دا له خوی کی تر بیارپیته وه نه و هیچ به لگه په کی نی په له و کاره یدا (یا خود نیسه که ی نه و نابیته به لگه بو هیچ که سیک تر)، وه حساب ولیپرسینه وه ی ته نها له لای خوی گوره په و خوی گوره لی ده پرسیته وه، وه خوی گوره کافران سه رفران سه رکه وتوو ناکات.

وه ده فهرمیته: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ۱۱۰]

واته: هرکه سیک به نومیډی گه یشتنه به خوی گوره به روویه کی سپی په وه، نه و با کرده وه ی چاک نه جام بدات (واته: کرده وه کانی له سر سوننه ت بیت و بیدعه نه کات)، وه هیچ که سیک نه کات به هاوبه ش بو خوی گوره له په رستندا (واته: نیه تی پاک بیت له کرده وه کانیدا و ته نها مه به سستی په زامه ندی خوی گوره بیت و بو ریابازی نه بیت).

وه هاوبه ش بریارده ری گوره کافرو به نه مری وه همیشه یی له ناگری دوزه خدا ده مینیته وه به هه شی لی حرامه، وه کو خوی گوره ده فهرمیته: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: ۷۲].

واته: هرکه سیک هاوبه ش بو خوی گوره بریار بدات نه و خوی گوره به هه شتی له سر حرام و قه ده غه ده کات، وه شوینی نه و ناگری دوزه خه، وه سته مکاران (هاوبه ش بریارده ران) هیچ پشتیوان و یارمه تی ده ریکیان نی په که له ناگری دوزه خه پزگاریان بکات^(۸).

حوکمی سویند خواردن به جگه له خوی گوره:

۲ پ حوکمی سویند خواردن چی په به جگه له خوی گوره؟ وه کو که سیک که بلیت: به پیغه مبر، به ژیانته، به شه ره فم، به م رزقه، وهاوشیوه ی نه مانه، وه کاتی که به ره لستی لی بکه ین له وه لameda ده لیت: نه مه شتی که زور به ناسانی وهرمان گرتوه و له سه ری راهاتوین.

و نه گهر سویند خوږه که باوهړی وا بیت که سویند پی خوراوه که له پله و پایه دا وه کو خوی گه وره یه، نه وا هاوبه ش برپاردانی گه وره یه و پی دهبیت به هاوبه ش برپاردهری گه وره، وه نه گهر باوهړی وانه بیت و به گه وره زانینی سویند پی خوراوه که له دلیدا وای لی کردبیت که سویندی پی بخوات به بی نه وهی باوهړی وا بیت که له پله و پایه دا وه کو خوی گه وره یه نه مایان هاوبه ش برپاردانی بچوکه و پی دهبیت به هاوبه ش برپاردهری بچوک، چونکه پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) ده فهرمیت: ﴿مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ﴾^(٩).

واته: هه رکه سیك سویند بخوات به جگه له خوی گه وره نه وا به جهخت له سهر کراوی یه وه کوفری کردوه، یاخود هاوبه شی بو خوی گه وره برپارداوه.

وه پیویسته به ره لستی بکریت له هه رکه سیك که ته به پوک ده کات به گوړ، یاخود سویند ده خوات به جگه له خوی گه وره، وه دهبیت بویان پوون بکریت وه که نه م کارانه ی له سزای خوی گه وره رزگاری ناکه ن.

وه که ده لیت: نه مه شتیکه زور به ناسانی وهرمان گرتووه وله سهری راهاتوین، نه م گومانه گومانی نه و هاوبه ش برپاردهرانه یه که پیغه مبه رانیا ن به درو ده خسته وه و ده یان ووت:

﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ٢٣]. واته: ئیمه باوک و باپیرانی خومان له سهر جوړه په رستنیك بینوه، وه ئیمه شوینی شوینه واری نه وان ده که وین، پیغه مبه ریش(صلی الله علیه وسلم) پییانی فهرموو: ﴿قَالَ أَوْلَوْ حَتُّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ [الزخرف: ٢٤].

واته: ئایا نه و دینه ی که من بو تانم هیناوه له لایه ن خوی گه وره وه هیدایه ت دهرترو پینمونی که ر تر نی یه له وهی که له باوک و باپیران تانه وه بو تان به جی ماوه؟ نه وانیش له وه لاما و تیان: نه وهی که تو هیناوته و توی پی نیردراوی ئیمه پی کافرو بی باوهړین و به ره لستی ده که ی ن. خوی گه وره یه ده فهرمیت:

﴿فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمُ فَاظْطُرُّ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ [الزخرف: ٢٥]. واته: ئیمه توله ی به درو خسته وه ی پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) وشوین نه که و تنی و لاسای کردنه وه ی کویرانه ی باوک و باپیرانیا نمان لی سه ندن، ده ی ته ماشا بکه و بزانه سهره نجامی به درو خه ره وانی پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) چون بوو. وه حه لال نی یه بو هیچ که سیك به لگه بو به تاله که ی به ی نیته وه به وهی که باوک و باپیرانی له سهری دیوه وله وانه وه بو ی ماوه ته وه، یاخود داب و نه ریتی نه و وایه، وهاوشیوه ی نه مانه، وه نه گهر نه م شتانه بکات به به لگه نه وا به لگه کانی لای خوی گه وره پوچهل و بی بنه مایه و هیچ سودی پی ناگه یه نی ت، وه نه و که سانه ی که توشی نه م شته بوونه پیویسته توبه بکه ن و بگه ری نه وه بو لای خوی گه وره وشوینی حه ق بکه ون له هه ر کوئی یه ک بوو، وه له هه ر که سیکه وه بوو، وه له هه ر کاتی کدا بوو، وه داب و نه ریتی نه ته وه و گه له که یان یاخود لومه ی که سه نه زانه کانیا ن وایان لی نه کات که حه ق وهر نه گرن، چونکه مروقی باوهړداری راسته قینه نه وه یه که لومه ی لومه که ران و به ره به سته کان نایگه ری نیته وه له دینی خوا.

خوی گه وره هه موو لایه ک سهرکه و توو بکات بو هه موو شتیك که په زامه ندی خوی تی دا بیت، و به مانپاریزیت له هه موو شتیك که توره بوون و سزای خوی تی دا بیت^(١٠).

^٩ - (رواه الترمذي، وصححه الشيخ الألباني في إرواء الغلیل، رقم: ٢٥٦١).

١٠ - (فتاوی و أذکار لإتحاف الأخیار، ص ١٠-١١).

حوکمی سویند خواردن به جگه له خوای گه وره:

۳پ حوکمی سویند خواردن چی په به جگه له خوای گه وره؟ له گه ل ئه وهی که لیوهی گيږدراوه ته وه که پیغه مبر ﷺ^(۱) فهرموویه تی: (أفْلَحَ وَأَبِيَهُ إِنْ صَدَقَ)^(۱). واته: سویند بیټ به باوکی سهرفران بوو نه گه ر راست بکات.

و سویند خواردن به جگه له خوای گه وره، وه کو که سینک بلیت: به ژیانته، یاخود به ژیانم، یاخود سویند بیټ به سه روك، یاخود به گه ل، هه موو ئه مانه حه رامه، به لکو له هاوبه ش بریاردانن، چونکه ئه م جوړه به گه وره زانینه دروست نی په بو جگه له خوای گه وره، وه هه رکه سینک جگه له خوای گه وره به گه وره بزانیټ که ته نها بو خوای گه وره بگوښیټ ئه وه هاوبه ش بریاردانه.

به لام له بهر ئه وهی سویند خوړ باوه پی وانی په که گه وره یی سویند پی خوراو وه کو گه وره یی خوای گه وره وایه، ئه مه نابیت به هاوبه ش بریاردانی گه وره، به لکو هاوبه ش بریاردانی بچوکه، بو په هه ر که سینک سویندی خوارد به جگه له خوای گه وره ئه وا هاوبه شی بو خوای گه وور داناوه هاوبه ش دانانیکي بچوک.

پیغه مبر ﷺ^(۲) ده فهرمیټ: (لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ)^(۲). واته: سویند به باوک وباپیرانتان مه خوڼ، وه هه رکه سینک ویستی سویند بخوات ئه وا با به خوای گه وره سویند بخوات، یاخود بی دهنگ بیټ و سویند نه خوات. وه ده فهرمیټ: (مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ)^(۳).

واته: هه رکه سینک سویند بخوات به جگه له خوای گه وره ئه وا به جهخت له سه ر کراوی په وه کوفری کردوه، یاخود هاوبه شی بو خوای گه وره بریارداه.

بو په سویند مه خو به جگه له خوای گه وره ئه گه ر سویند پی خوراوه که هه ر که سینک بوو، ته نانه ت نه گه ر پیغه مبریش بوو یاخود جبریل بوو یاخود له وان پله و پایه یی نزمتر بوو، له پیغه مبران یاخود فریشته کان یاخود له مروقه کان، یاخود له خوار پیغه مبرانه وه، سویند مه خو به هیچ که س و شتیټک جگه له خوای گه وره.

به لام فهرمووده که ی پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) که ده فهرمیټ: (أفْلَحَ وَأَبِيَهُ إِنْ صَدَقَ).

ده رباره یی ئه م وشه یه (وآبیه) واته: سویند به باوکی، فهرمووده ناسان بوچونیان جیاوازه، هه یانه به ره لستی لی کردوه ووتویه تی به سه حیچی له پیغه مبره وه (صلی الله علیه وسلم) نه هاتوه، به گویره یی ئه م بوچونه هیچ ئالوزی په که له م بابه ته دا نی په، چونکه تو کاتیټک باسی شتیټک ده که یټ و وه لامی ده ده یته وه ده بیټ ئه و شته بوونی هه بیټ، وه نه گه ر بوونی نه بوو ئه وا به رگری پی ناکریټ وئاوری لی نادریټه وه.

وه نه گه ر بلین ئه م وشه یه (وآبیه) جیگیره، ئه وا وه لامه که ی به م شیوه یه یه:

ئه م وشه یه ئالوزو نادیاره (مشکل) ه، و سویند خواردن به جگه له خوای گه وره ئاشکرایه (محکم)، واته: (محکم) و (متشابه) مان هه یه، وه ریگی زانا دامه زراوه کان له زانیاریدا وایه که واز له (متشابه) بهینن و (محکم) وه ربگرن وکاری پی بکن، خوای گه وره ده فهرمیټ: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ [آل عمران: ۷].

۱۱- (سنن أبي داود: ۱/۱۰۷، ۳/۲۲۳، قال الشيخ الألباني شاذ بزيادة وآبیه).

۱۲- (متفق عليه، وانظر: صحيح الترغيب والترهيب: ۳/۲۹۵۱).

۱۳- (رواه الترمذي، وصححه الشيخ الألباني في إرواء الغليل، رقم: ۲۵۶۱).

واته: خوی گوره ئه و خوییه که ئه و قورئانهی دابه زانده و ته سهرت ئه ی محمد (صلی الله علیه وسلم) له قورئاندا هندیك له ئایه تهکانی (محکم) ن، واته: (یه ک رافه کردنیان ههیه، وه ماناکه یان دیاره و ئاشکرایه، وه بواری گورینی مانا و لادان و شاردنه وه دوو دلای تیدا نییه)، که ئه م ئایه تانه بنچینهی قورئان و پشتیان پی دهبه ستریت، وئو ئایه تانهی پیچه وانیهان بیته ده گه پینرینه وه بو ئه م ئایه تانه، وه هندیك ئایه تی تری قورئان (متشابه) ن، واته: (زیاتر له یه ک رافه کردنیان ههیه، وه بواری گورینی مانا و لادان و شاردنه وه یان ههیه)، فه رمانمان پی کراوه به باوه رهینان به ئایه تی (متشابه) و ئیش کردن به ئایه تی (محکم) به لام ئه وانیهی لادان له حه ق له دلایان دایه شوینی ئایه تی متشابه ده که ون، وه گومان بو باوه رداران دروست ده که ن و ده یکه ن به به لگه بو ئه و بیدعه یه ی که خو یان له سهرین که مه به ستیان ئه وه یه خه لکی تووشی فیتنه بکه ن له دینه که یانداو دلایان تیک بدن، وه مه به ستیان رافه کردنیته به و شیوه یه ی که خو یان ده یانه و بیته و بگونجیته له گه ل ریگه خراپه که یاندا له کاتیکدا هیه که سیک له رافه کردنه که ی نازانیت ته نها خوی گوره نه بیته، وه ئه وانیهی که دامه زراون له زانستدا ده لاین باوه رمان پی ی هه یه هه مووی له لایه نی په روه رداگرمانه وه یه .

وه که ده لاین (متشابه) ه، مانای وایه ئه گه ریکی زوری هه یه، له وانیه ئه مه پیش قه ده غه کردنی بیته، وه له وانیه تاییه ت بیته به پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) له بهر دووری هاوبه ش بریاردان له حه قی ئه ودا، وه له وانیه ئه مه له و شتانه بیته که به سه ر زماندا هات بیته به پی مه به ست، وه له بهر ئه وه ی ئه م ئه گه رانه هه موو هه ن له سه ر ئه م وشه یه (واییه) ئه گه ر صحیح بیته له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) ئه و پویسته له سه رمان (محکم) ه که وه ربگرین و کاری پی بکه ین که بریتی یه له قه ده غه کردنی سویند خواردن به جگه له خوی گوره . به لام له وانیه هه ندیك له خه لکی بلاین: سویند خواردن به جگه له خوی گوره دیته سه ر زمانی و قورسه له سه ری که وازی لی بئینیت، وه لامی ئه مه چی یه ؟

ده لاین: ئه مه ناکریته به لگه به لکو کوششی نه فسی خوت بکه له سه ر واز هینان و ده رچون لی .

وه له یادمه جاریکیان به ره له ستیم له پیاویك کرد که بلایت: به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئه ویش ده رباره ی شتیك قسه ی له گه لمدا ده کرد ووتی: به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناگه ریمه وه سه ری .

ئه م ووتنه ی له سه ر ئه و بنچینه یه بوو که دووپاتی بکاته وه که ناگه ریته وه سه ر سویند خواردن به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، به لام هاته سه ر زمانی، ده لاین هه ولّ ده ئه وهنده ی له تواناندا هه یه ئه م ووشه یه له سه ر زمانت بسره ره وه، چونکه هاوبه ش بریاردانه، وه هاوبه ش بریاردانی ترسناکی یه که ی زور گه وره یه هه رچه نده ئه گه ر بچوکیش بیته، تا شیخ الإسلام ابن تیمیه (رهحمه تی خوی لی بیته) ده فه رمیت: (هاوبه ش بریاردان خوی گوره لی خوش نابیته ئه گه ر بچوکیش بیته).

وه ابن مسعود (خوی لی رازی بیته) ده فه رمیت: (لأنَّ أَحْلَفَ بِاللَّهِ كاذِبًا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَحْلِفَ بِغَيْرِهِ صَادِقًا)^(۱۴) . واته: ئه گه ر سویند بخوم به خوی گوره به درو لام خوش تره له وه ی که سویند بخوم به جگه له خوی گوره به راستی .

شیخ الإسلام ابن تیمیه (رهحمه تی خوی لی بیته) ده فه رمیت: (چونکه تاوانی هاوبه ش بریاردان گه وره تره له تاوانی گه وره)^(۱۵) .

۱۴ - (صححه الشيخ الألباني في: إرواء الغلیل: ۸ / ۲۵۶۲).

۱۵ - (فتاوی مهمة لعموم الأمة: ص ۶۸-۷۱).

حوکمی سهردانی کردنی گوږی پياو چاکان :

پ ۴ حوکمی سهردانی کردنی گوږی پياو چاکان چی په بهمه بهستی داواکردنی له ش ساغی لیان؟

و سهردانی کردنی گوږی خه لکی به گشتی بیټ، یاخود گوږی که سانیک که وا ده زانریت پياوچاک بوونه، بۆ نه وهی داوای فریا که وتن و یارمتهی و ئاسانکاری باری ژیانیان لی بکریت، نه مه هاوبه ش برپاردانی گه وره په وخاوه نه که ی له ئایینی ئیسلام ده رده کات، خوی گه وره ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۷].

نه م ئایه ته پیروزه نه وه ده گه یه نیت که هر که سیک له گه ل خوی گه وره دا له خویه کی تر بپارپته وه، نه وا له م کاره یدا هیچ به لکه یه کی نی په، به لکو به لکه یه له سهر گیلی ونه فامی وگومرایی، هه روه ها هه ره شه ی تیدایه بۆ هه موو که سیک که له گه ل خوی گه وره دا له خویه کی تر بپارپته وه که ده فهرمیت: ﴿فَأِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾، هه روه ها سو دی نه وه ی تیدایه که نه و که سه ی که له جگه له خوی گه وره ده پارپته وه به م پارانه وه یه هه رگیز سهرکه وتوو وسه رفراز نابیت، وه سو دی نه وه یشی تیدایه که نه و که سه کافره، چونکه خوی گه وره ده فهرمیت: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾.

وه پارانه وه له جگه له خوی گه وره گیلی ونه فامی وگومرایی په، چونکه خوی گه وره ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ [البقرة: ۱۳۰]. واته: کئ هه یه له دین ورپگا وبه نامه ی ئیبراهیم (صلی الله علیه وسلم) لابتدات مه گه که سانیک خوگیل ونه زان ونه فام کردوو.

وه ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾ [الأحقاف: ۵]. واته: کئ گومرپاته له و که سه ی که له جگه له خوی گه وره ده پارپته وه له که سانیک که تا روژی قیامت ناتوانن وه لامیان بده نه وه، وه نه وان بی ناگان له پارانه وه ی نه م خه لکه نه زان وگومرپاه له وان.

وه سه رسورپه ینه ر نه وه یه که نه م که سه نه زانانه بچنه سهر گوږی نه و مردوانه ی که ده زانن نه مانه ته نها لاشه یه کی رزیوی بی گیانن ناتوانن خو یان رزگار بکن له و حاله ی که تیدان چ جای نه وه ی که جگه له خو یان رزگار بکن، نه وانیش داوایان لی ده که ن که له سه غله تی وناخوشی رزگاریان بکن، وداوای لبردنی ناخوشی په کانیان لی ده که ن.

نه گه ر مروف بروانیته حاله ی نه و که سانه نه و زور سهرسام ده بیت، وه نه گه ر نه و که سانه بگه رپنه وه سهر خو یان و بیر بکه نه وه نه و گیلی ونه زانی خو یان بۆ ده رده که وی، که نه وان له گومرپاییه کی ئاشکرادان، داواکارین له خوی گه وره که تیکرای موسلمانان چاو روشنا بکات له دینه که یدا، وه رپنمونی یان بکات بۆ حه ق، وه دامه زروایان بکات له سه ری.

وه من به و جوړه که سانه ده لیم: پارانه وه یه کی سو دبه خش بپارپنه وه که وا په نا بهرن بۆ خوی گه وره، چونکه هر نه و وه لامی لیقه و ماوان ده داته وه کاتیک که لی ده پارپنه وه، وه هر نه و ده ردو به لاو ناخوشی یان له سهر لاده بات، وه مولکی هه موو شتیک هر به ده سستی نه وه، وه هر نه و که به پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمیت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۶]. واته: نه ی محمد (صلی الله علیه وسلم) نه گه ر بده که انی من پرسیاری منیان لیت کرد نه و من لیانه وه نزیکم (به زانیاری و بیستن و بینین وتواناو ده سه لات و ویست)، وه وه لامی دوعا پارانه وه ی نه و که سانه ده ده مه وه که لیم ده پارپنه وه (یاخود داوای چی یان کردوو بویان چی به چی ده کات، یاخود له قیامه تدا پاداشتیان ده داته وه، یاخود له دونیادا بایی پارانه وه که یان به لاو ناخوشی یان له سهر لاده بات)، به لام به و مه رجه ی که نه وانیش وه لامی بانگه وازی من بده نه وه ویاوه ریم پی بهینن به لکو ده چنه سهر رینگای پاست.

وه با ئه و که سانه خویمان تا قی بکه نه وه کاتیک که پروو ده که نه خوی گه وره و به راستی و دلسوزی په نای بو ده به ن، یا خود به پیوستی و نومیدی وه لامدانه وه، تا بویان دهرکه ویت که هیچ که سیک سودیان پی ناگه یه نیت ته نها خوی گه وره نه بیت.

وه نه گهر بلین: جاری وا هیه نه و که سانه دوعا ده که ن له خاوه نی نه و گورانه ی که وا گومان ده به ن پیاو چاکن، پاشان به قه زاو قه دهری خوی گه وره داواکاری په کانیان بو جی به جی ده بیت، نایا نیمه هه لویستمان چون بیت سه باره ت به م پروو داوه؟

وه لام: هه لویستی نیمه نه وه یه که نیمه ده زانین و دلنیا ن که نه وه ی بو نه وان پرووی داوه له خاوه نی گوره کانه وه نی یه، وه به هوی پارانه وه ی نه وانه وه له گوره کان نی یه، چونکه خوی گه وره ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾ [الأحقاف: ۵].

واته: کی گومرته له و که سه ی که له جگه له خوی گه وره ده پارپته وه له که سانیک که تا روژی قیامه ت ناتوانن وه لامیان بده نه وه، وه نه وان بی ناگان له پارانه وه ی نه م خه لکه نه زان و گومرپایانه له وان.

وه خاوه نی نه و گورانه ناتوانن نه سودیان پی بگه یه نن، وه نه زیانیشیان له سه ر لاده ن، وه کو خوی گه وره ده فهرمیت: ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ [النحل: ۲۰-۲۱].

واته: نه وانه ی که جگه له خوی گه وره خه لکی لیان ده پارپته وه توانای دروست کردنی هیچ شتیکیان نی یه، به لکو خویمان دروست کراون، وه نیستا نه وان مردون وزیندوو نین، وه خویشیان هه ست نا که ن که خوی گه وره چ کاتیک زیندوو یان ده کاته وه.

نه م مردووانه ناتوانن هیچ شتیکیان بو بکه ن به ده قی قورئان و سوننه ت و یه کده نگی زانایانی موسلمانان، به لام نه وه ی که بویان جی به جی بووه له کاتی پارانه وه یان له مردووه کان تا قی کردنه وه یه که له خوی گه وره وه نه وانی پی تا قی ده کاته وه، جاری وا هیه خوی گه وره بده کانه ی تا قی ده کاته وه به وه ی که هوکاره کانی تاوان کردنیان بو ناسان ده کات بو نه وه ی تا قی یان بکاته وه، نایا نابینیت خوی گه وره به چی به نی ئیسرا ئیلی تا قی کرده وه؟ کاتیک که پراو کردنی ماسی لی حه رام کردن له روژی شه ممه دا، وه له و روژه دا ماسی یه کان گه لیک زور ده بوون وله زوریدا سه ر ناو ده که وتن، به لام له روژانی تری جگه له شه ممه ماسی یان نابینی، نه مان له م تا قی کردنه وه یه دا دهرنه چون و په نایان بو فیل کردنیک برد نه ویش نه وه بوو که له روژی هه ینی توپریان ده خسته ناو ناوه که تا روژی شه ممه ماسی زوریان بو بگریت، به لام له شه ممه دا دهریان نا کرد و ده ستیان لی نادا، له روژی یه که شه ممه دا ماسی یه کانیان دهرده کرد، خوی گه وره یه پی فهرمومون: ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ [الأعراف: ۱۶۶]. واته: بین به مه یمونی بی پیزی زه لیل له سزای نه و کاره نا هه مواره تاندا.

وه کو خوی گه وره ده فهرمیت:

﴿وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَابُهُمْ وَجَاءَتْهُمْ أَرْبَعٌ مِنْ رَبِّهِمْ لَمْ يُؤْمَرُوا بَأْتِيهَا مِنْ قَبْلُ وَأَوَّاهُوا بِهَا خِيفَةَ الْيَوْمِ الَّذِي بَدَعُوا وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [الأعراف: ۱۶۳].

واته: نه ی محمد (صلی الله علیه وسلم) پرسیار له جوله کاکان بکه (وه کو یاد کردنه وه یان به وه ی که به سه ر پی شینه کانیا ندا پروویدا کاتیک که خوی گه وره کردیانی به مه یمون و به راز به هوی یاری کردنیان به دینه که ی و فیل کردنیان)، دهر باره ی نه و دی یه ی که به ته نیش ت روباره که وه بوو (دی ی آیله ی ته نیش ت عقبه) کاتیک سنوری خوی گه وره یان به زاند، به وه ی که له روژی شه ممه دا راوی ماسیان ده کرد که قه ده غه کرابوو لیان له و روژدا، وه خوی گه وره به وه تا قی کردنه وه که له روژی

شهممه دا ماسی یه کان سهر ئاو ده که وتن و دیارو ناشکراو زور بوون، و به ئاسانی راو ده کران، به لام له روژه کانی تردا که دروست بوو بویان راو بکن ماسی یه کان ناهاتن وتوانای راو کردنیانان نه بوو، خوی گه وره به م شیوه یه تا قی کردنه وه به هوی خراپه و تاوان و له پری دره چونی خویان تا خوی گه وره بزانییت تا چ راده یه ک نارام ده گرن.

ههروه ها ده فه رمییت: ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [البقرة: ۶۵-۶۶].

واته: به دلنیا یی یه وه ئیوه به سه رهاتی ئه و که سانه تان زانی که له ئیوه (جوله که کان) سنوری خوی گه وره یان به زاند له روژی شهممه دا که فیلیان کرد (روژی هینی تورپان ده خسته ناو ئاوه که و روژی یه ک شهممه ده ریان ده کرد، یا خود روژیان شهممه جوگه یان لی دها تا ماسی زور ده چونه ناوی یه وه، پاشان به ره به ستیان ده کردو له روژی یه ک شهممه ده ریان ده کرد).

خوی گه وره ییش له سزای ئه م سه ره پیچی یه دا کردیانی به مه یمونی بی ریز و زه لیل، وه ئه و دی یه ی کرد به په ندو عیبه رت بو دی یه کانی پیش و پاشی خوی، وه تا ببییت به ئاموژگاری بو له خوا ترسان و خو پاریزیان تا روژی قیامه ت.

پاشان ئایا نابینیت خوی گه وره به چی هاوه لانی تا قی کرده وه کاتی که له ئیحرامدا بوون؟ خوی گه وره فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُذَلِّبُوا كُفْرًا مِّنَ اللَّهِ بِشَيْءٍ مِّنَ الصِّدْقِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ [المائدة: ۹۴].

واته: ئه ی باوه رداران خوی گه وره تا قی تان ده کاته وه به شتی که له راو کردن (که له کاتی ئیحرامدا له حه ره مدا لی قه ده غه کردن، ههروه کو چوون له جوله که کانی قه ده غه کرد له روژی شهممه دا) له م کات وشوینده خوی گه وره تا قی یانی کرده وه که راو کردنی بو ئاسان کرد بوون به شیوه یه ک که ده یان توانی به ده ست و ره کانیان راو بکن، به بی ئه وه ی که پیوستیان به تیر و راوانان و دواکه وتنیان بییت، بو ئه وه ی خوی گه وره بزانییت کی له ئیوه له نهینیدا له خوی گه وره ده ترسییت، ههروه کو چوون له بهر چاو خه لکی لی ده ترسییت. (به لام هاوه لان وه کو جوله که کان نه بوون و له م تا قی کردنه وه یه دا ده رچون و سنوری خوی گه وره یان نه به زاند هه رچه نده زور پیوستیشیان بوو له بهر خو پاریزی و له خوا ترسانیان.

مه به ست لی ره دا ئه وه یه ئه و هاوبه ش بریارده رانه ی که دوعا له و گوپانه ده کهن، پاشان به قه زاو قه ده ری خوی گه وره ئه وه ی داویان کردووه بویان جی به جی ده بییت، ئه مه به بی گومان تا قی کردنه وه یه که له لایه ن خوی گه وره وه تا قی یان ده کاته وه.

داواکارین له خوی گه وره حه قمان به حه ق نیشان بدات و شوینکه وتنیان پی به خشییت، و به تالی شمان به به تال نیشان بدات و دورکه وتنه وه یمان پی به خشییت^(۱۶).

حوکمی قورئان خویندن له سه ر گوپ

په حوکمی قورئان خویندن چی یه له سه ر گوپ ئایا دروسته یان نا؟

و قورئان خویندن له سه ر گوپ دروست نی یه و بیدعه یه، وه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زانا ترین که س بووه به شه ریه تی خوا، وه زانا ترین که س بووه به وه ی که ووتویه تی، وه زانا ترین و پارا و ترین که س بووه له وه ی ده ری بریووه، وه له هه موو که س ئاموژگاری زیاتر کردووه له وه ی که ویستوویه تی، ئه وه که

ده فه رمییت: ﴿كُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ﴾^(۱۷). واته: هه موو بیدعه یه ک گو مپرای یه.

۱۶- (فتاوی مهمه لعموم الأمة: ص ۷۵-۸۰).

۱۷- (صححه الشیخ الألبانی فی: سلسله الأحادیث الصحیحة: ۶ / ۲۷۳۵).

وه ئه م پرسته گشتی به کوگیره هیچ شتیکی لی جیا ناکریتته وه وده رناکریت، وه هه موو بیدعه یه که گومراییه به م دهقه (محکم) ه ره وانبیزه که نه گهر که سیک بیه ویت دریزه ی پی بدات و روونی بکاته وه نه وا په رتووکیکی گهره ی ده ویت، بویه قورئان خویندن له سهر گور بیدعه یه وله سهرده می پیغه مبهری خوادا (صلی الله علیه وسلم) نه بووه، وه پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) نه م شته ی نه کردوه به سوونه ت نه به ووته ی، نه به کرده وه ی نه به بیده نگ بوون و رازی بوونی، به لکو رینمونی نوممه ته که ی ده کرد بو نه م شته ده یفه رموو بلین: ﴿السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَفْدِمِينَ مِنَّا وَمِنْكُمْ وَالْمُسْتَأَخِرِينَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَرْحَهُمْ وَلَا تَفْتِنَا بَعْدَهُمْ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُمْ﴾^(۱۸).

واته: سه لامی خوی گهره تان لی بیت نه ی خه لکانی باوه ردار ی نه م گورستانه، ئیمه ش ان شاء الله پیتان ده گه ین و دین بو لاتان، خوی گهره ره حم به رپویشته وه کان و هاتووه کانی ئیمه و ئیوه ییش بکات، داواکاری پاریزراوین له خوی گهره بو ئیمه و ئیوه ییش، خوی به بی به شمان نه که یه له پاداشتیان، وه له دوی نه وانیش تا قیمان نه که یته وه، وه له ئیمه و نه وانیش خوش به^(۱۹).

حوکمی ته وه سول کردن به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم):

پ ۶ حوکمی ته وه سول کردن چی به به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)؟

و ته وه سول کردن به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) چه ند به شیکه:

یه که م: ته وه سول بکات به باوه رهینانی به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، نه مه ته وه سولیکی درسته وه کو نه وه ی بلیت: خوی به بوخاتر باوه رهینانم به تو و پیغه مبه ره که ت (صلی الله علیه وسلم) لیم خوش به، نه مه ناسایی به و درسته و هیچی تیدا نی به، خوی گهره له قورئاندا باسی نه م جوره ی کردوه که ده فه رمیت:

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ [آل عمران: ۱۹۳].
واته: نه ی په روه رداگاران ئیمه گوئی بیستی بانگه وازکاریک بووین بانگه وازی ده کرد بو باوه رهینان به تو (واته):

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیمه ش باوه رپمان هینا، خوی به بوخاتری نه م باوه رهینانه مان به تو و پیغه مبه ره که ت (صلی الله علیه وسلم) له تاوانه کانمان خوش به و گوناوه کانمان بسره وه وله گه ل چاکه کاراندا بمانرینه.

چونکه باوه رهینان به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وه سیله و هوکاریکی شهرعی به بو لیخوش بوونی خوی گهره له تاوانه کان و سپینه وه ی گوناوه کان، نه و ته وه سولی کردوه به هوکاریکی جیگیری شهرعی. **دووهم:** ته وه سول کردن یه پارانه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، واته: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دوعای بو بکات و له خوا بپارپیتته وه بوئی، نه م ییش به هه مان شیوه درسته، به لام ناگونجیت ته نها له ژیانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) نه بیت، به لام پاش مردنی دروست نی به، هه روه کو چون ئیمامی عومه ر (خوی لی رازی بیت) له پاش وه فاتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له بی بارانیدا ته وه سولی کرد به ئیمامی عباسی (خوی لی رازی بیت) مامی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه که به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) چونکه کوچی دوی کردبوو، وه فه رموی:

﴿اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا فَتَسَقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا﴾^(۲۰).

۱۸ - (صحیح الجامع الصغیر، رقم: ۴۴۲۱، دون (اللهم لا تحرمنا أرحهم ولا تفتننا بعدهم، و اغفر لنا ولهم).

۱۹ - (فتاوی مهمه لعموم الأمة: ص ۷۴-۷۵).

۲۰ - (رواه البخاري، وانظر: مشكاة المصابيح: ۱ / [۱۳] (۱۵۰۹)).

واته: نهی په وهر دگار نیمه پیش تر ته وه سولمان ده کرد به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له ژیانیدا تویش بارانت بؤ ده بارانین، وه نیستا ته وه سول ده که یین به مامی پیغه مبه ره که مان (صلی الله علیه وسلم) تویش بارانمان بؤ ببارینه. وه فرمانی ده کرد به نیمامی عه باس (خوای لی پازی بیت) که هه لسیت و له خوا بپاریته وه تا بارانیان بؤ ببارینت.

بویه ته وه سول کردن له ژیانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) به پارانه وه که ی دروسته و هیچ شتیکی تیدا نی یه.

سی یه م: ته وه سول کردن به خاتری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نیت له ژیاندا بیت یا خود مرد بیت جیاوازی نی یه و ته وه سول یکی بیدعی یه و دروست نی یه، چونکه خاتری پیغه مبه ر که س سودی لی نابینت ته نها خوئی نه بیت، بویه دروست نی یه بؤ مروّف بلیت: خوایه بؤ خاتری پیغه مبه ر که ت (صلی الله علیه وسلم) لیم خووش به، یا خود فلانه شتم پی ببه خشه، چونکه وه سیله ده بیت هوکار بیت، وه وه سیله له (وسل) هوه وهر گراوه به مانای گیشتن به شتیک.

بویه ده بیت وه سیله که بتگه یه نیت به شته که، وه نه گهر نه تی گه یاند به شته که نه وا وه سیله یه کی بی سووده.

له سر نه م بنچینه یه ده لئین: ته وه سول کردن به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) سی به شه:

به شی یه که م: ته وه سول کردن به باوه پ هیئان پی و شوین که وتنی، نه مه دروسته له ژیانی و له پاش مردنی.

به شی دووه م: ته وه سول کردن به پارانه وه ی، واته: داوا له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بکات دعای بؤ بکات، نه مه یان له ژیانیدا دروسته نه ک له پاش مردنی چونکه له پاش مردنی ناگونجیت و ناشیت. **به شی سی یه م:** ته وه سول کردن به خاتر و پله و پایه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له لای خوای گوره، نه مه یان دروست نی یه نه له ژیانیدا وه نه له پاش مردنی، چونکه وه سیله نی یه و مروّف ناگه یه نیت به مه به ستی چونکه له کرده وه ی خوئی نی یه. نه گهر که سیک بلیت: هاتوم بؤ لای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) لای گوره که ی، وه داوام لی کردوه داوای لیخووشبوونم بؤ بکات له خوای گوره ئایا نه م شته دروسته یان نا؟

ده لئین: دروست نی یه، نه گهر بلیت: نه وه نی یه خوای گوره ده فهرمیت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۶۴].

واته: کاتیک که ستم له خویمان ده که ن و تاوان نه نجام ده دن و حوکم بؤ لای جگه له خوای گوره ده بن، نه گهر بیین بؤ لای تو نه ی محمد (صلی الله علیه وسلم) وداوای لیخووشبوون له خوای گوره بکه ن و تویش داوای لیخووشبوونیان بؤ بکیت له خوای گوره نه وا ده بیین خوای گوره لیخووشبوو به به زه یی یه.

پی ده لئین: به لی خوای گوره وا ده فهرمیت، به لام ده فهرمیت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا﴾. وه نه م ﴿إِذْ﴾ ه بؤ رابردوه نه ک بؤ داهاتوو، خوای گوره نه یه فهرمووه: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا ظَلَمُوا﴾. به لکو فهرموویه تی: ﴿إِذْ ظَلَمُوا﴾، ئایه ته که باسی شتیک ده کات که له ژیانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) پرویداوه، وه داوای لیخووشبوونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له پاش مردنی شتیکی نه شیوا و نه گونجاوه، چونکه نه گهر مروّف بمریت هه موو کرده وه کانی ده بچریت ته نها سی شت نه بیت: سه ده قه و خیریکی نه پراوه، یا خود زانیاری یه کی به سود، یا خود مندالیک چاک له پاش خوئی دعای خیری بؤ بکات. هه روه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَكَلِّ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) ^(۱). بویه گونجاو نی یه و ناشیت هیچ مروّفیک له پاش مردنی داوای لیخووشبون بؤ که س بکات، به لکو ته نانه ت داوای لیخووشبوون بؤ خویشی بکات، چونکه کرده وه کانی بچراوه ^(۲).

۲۱- (صحيح الجامع الصغير: ۱ / ۷۹۳).

۲۲- (فتاوى مهمة لعموم الأمة: ص ۹۹-۱۰۲).

حوکمی دواکهوتن له کاتی دیاری کراوی کارکردن:

۷ پ ټیمه چهند مامؤستایه کی ئافره تین تیبینی ده کهین زوریک له مامؤستایانی تر دوا ده کهون له چونه ژوروه وه بؤ پوله کان له کاتی دیاری کراودا، داده نیشن له گهل یه کتریدا له ژوروه که یاندا به بی هیچ پیویستی یه که ئایا حوکمی ئه مه چی- یه؟

له گهل ئه وهی هه مان کی شه مان بیستوه له لای مامؤستایانی پیاویش، خوا پاداشتی خیرتان بداته وه.

و ئه مه کاریکی حه رامه، دروست نی یه بؤ مامؤستایانی ژن و پیاو دوا بکهون له چونه ژوروه وهی پؤل له پاش زهنگ لیدان، چونکه خوای گه وره ده فهرمیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ [المائدة: ۱]. واته: ئه ی باوه پداران وه فاتان هه بیت به رامبه ر ئه و به لئین و په یمانانه ی که داواتانه و جی به جیی بکه ن له کاتی دیاری کراوی خویدا.

وه ده فهرمیت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ [الإسراء: ۳۴]. واته: وه فاتان هه بیت به رامبه ر په یمانه کانتان و بیبه نه سر، چونکه ئیوه لیتان ده پرسریتنه وه له و په یمانانه ی که داواتانه ونه تان بردوته سر.

وه ده فهرمیت: ﴿وَأَقْسُوا إِلَى اللَّهِ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ۹].

واته: ئیوه له هه موو کارو باریکتاندا دادپه روه رین، چونکه به راستی خوای گه وره دادپه روه رانی خویش ده ویت.

وه له دادپه روه ری نی یه که فه رمانبه ر ئه گه ر مامؤستای پیاو بیت یاخود ئافره ت، یاخود جگه له مامؤستا موجه که ی خو ی به ته وای و ه ر بگریت و که مته رخمی بکات له جی به جی کردنی ئه و فه رمانی که له به رامبه ریدا ئه و موجه یه ی بؤ دانراوه، گه ر که مته رخمی لیوه ی پوویدا ئه و باچاوه پروانی هه ر هه ی سه خت بیت له م فه رموده یه ی خوای گه وره که ده فهرمیت:

﴿وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ [المطففين: ۱-۳].

واته: هه ر هه و سزا بؤ ئه و که سانه ی که فیل ده که ن له کی شان وه پیوانه دا و مافی خه لکی به ته وای ناده ن و لئی که م ده که ن، کاتیک که شت بؤ خو یان بکرن به ته وای ده یکی شن و ده پیپون، به لام بؤ جگه له خو یان بکی شن و پیپون که می ده که ن^(۲۳).

گوبوونه وه له مالی مردوو به مه به ستی سه رخوشی کردن:

۸ پ له پاش به خاک سپاردنی مردوه که و سه رخوشی کردن له که سو کاری خه لکی هه لده ستن به چون بؤ مالی مردوو که، وه زور جار له پاش نویژی ئیواره ده چن، پاشان قاوه ده خونوه و جاریکی تر سه رخوشی له که سو کاری مردوو که ده که ن و پاشان ده پون، حوکمی ئه م کاره چی یه؟

و ئه مه کاریکی بیدعه یه هاوه لان (خوایان لی رازی بیت) نه له سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) وه نه له پاشی له ماله کانیا ن چاوه پروانی خه لکیان نا کرد بؤ سه رخوشی کردن لییان، له راستیدا ئه مه وا ده رده خات که ئه و که سه نارازی یه له به لاکه، وه که ئه وه ی بلیت: خه لکینه من له مالی خوم به خه فه تباری دانیشتوم و هرن سه رخوشیم لی بکه ن، سونه ت وایه مروف ماله که ی داخات پاشان هه رکه سی که له بازار بینی، یاخود له مرگه وت بینی سه ره خویشی لی بکات که ده بیینیت خه فه تباره دلی بداته وه به سه ره خویشی کردن و پیی بلیت: ﴿إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى، فَلْتَصَبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ﴾^(۲۴).

۲۳- (إجابات مفيدة وتوجيهات سديدة: ص ۱۲-۱۳).

۲۴- (متفق علیه، وانظر: مشكاة المصابيح: ۱ / [۲] ۱۷۲۳).

واته: ئه وهی که خوی گه وره بردوئتیوه و ئه وهی که داویتی هموی مولکی خویتهی، وه هموو شتیکیش له لای ئه و کاتیکی دیاری کراوی خوی هیه، بویه نارام بگروه چاوه پروانی پاداشت به له خوی گه وره^(۲۵).

دهف لیدان له زهماوهندا:

۹پ له م دواپی یه دا هه له کان زور بوونه له بونه کانی ئاههنگ گپرانی شایی دا له ماله کان وکوشکی ئاههنگ گپران، وه به تایبته له کوشکه کاند، وه کو دهف لیدان به بلنگو وگورانی ووتن له لایه ن ئافره تانه وه و وینه گرتنی به کامیرای قیدیو، وه له مانه ناشیرین تر پیوا ماچی ژنه کهی خوی دهکات له پیش چاوی خه لگی، ئیتر کوا شهرم وله خوا ترسان؟! وه کاتیک که ئاموزگاری ده کرین له لایه ن کهسانی به غیره ت بۆ سنوره کانی خوی گه وره، ده لاین: فالانه زانا فهتوای به دروستیتهی دهف لیدان داوه، ئایا ئه مه راسته؟ ئایا هیچ مه رج و سنوری هیه تا بۆ خه لک روون بکریته وه؟ بۆ ئه وهی له سنوری خویان راوهستن، داوا له به پزیزتان ده که یه ن له م بابه ته دا ئه وهی حق بیته بۆ موسلمانانی روون بکه نه وه خوی گه وره پاداشتی خیرتان بداته وه.

و ئه وهی که راستی بیته له دهف لیداندا له کاتی ژن هیناندا ئه وه یه که دروسته، یا خود سوننه ته ئه گه ر بۆ راگه یاندنی ژن هینانه که بیته، به چه ند مه رجیک:

مه رجی یه که م: لیدانه که به دهف بیته ئه وهی که یه ک دیوی گیراوه، چونکه ئه وهی که هه ردوو دیوی گیراوه پیی ده وتریته ته پل، که ئه مه یان دروست نی یه چونکه له ئامیره کانی موسیقایه و موسیقایش به هه موو جوړه کانی یه وه حه رامه، ته نها ئه وه نه بیته که به لگه له سه ر حه لالیتهی هاتبیته ئه ویش ته نها ده فه له کاتی ئاههنگی زهماوهندا.

مه رجی دووه م: نابیته شتی حه رامی له گه لدا بیته، وه کو گورانی نزمی ئاره زوو جو لاین، ئه مه قه ده غه یه ئه گه ر ده فی له گه لدا بیته یان نا، وه ئه گه ر له کاتی ئاههنگ گپرانی زهماوه ند بیته یان نا.

مه رجی سی یه م: به م دهف لیدانه فیتنه روونه دات، وه کو ده رخستنی دهنگی خوشی ئافره تان بۆ پیواوان، ئه گه ر فیتنه روویدا ئه وا دیسانه وه قه ده غه یه.

مه رجی چواره م: نابیته ئه م دهف لیدانه ئازاری که س بدات، ئه گه ر ئازارو بیزارکردنی تیذا بوو ئه وا دیسانه وه قه ده غه یه، وه کو بهرز کردنه وهی دهنگه کان له ریگای بلنگزه، چونکه ئه مه ئازاری دراوسی کان وجگه له وانیش ده دات، له وانیهی که به م دهنگه بیزارده بن^(۲۶)، هه روه ها خالیش نی یه له فیتنه، وه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) قه ده غه یی کرد که نوێز که ران هه ندیکیان دهنگ بهرز بکه نه وه به سه ر هه ندیکیاندا له قورئان خویندندا چونکه ته شویشی دروست ده کردو ئازاری تیذا بوو چ جای دهنگی دهف وگورانی و وینه گرتنی به ئامیری وینه گرتن، هیچ مروفتیکی ژیر گومانی له ناشیرینیدا نی یه و هیچ مروفتیکی ژیر چ جای باوه ردار رازی نابیته وینه ی که سو کاری بگریته له دایک وکچ و خوشک و خیزانی وجگه له مانه بۆ ئه وهی بیته به شت ومه کیک و نیشانی هه موو که سیک بدریته، یا خود بیته یاری یه ک وهه موو مروفتیکی له ری درچوو رابویریه به ته ماشا کردنی، وه له هه مووی ناشیرین تر وینه گرتنی به کامیرای قیدیو، چونکه ئه مه وینه ی رووداوه که دهگریته به زیندوویی به بیستن و بینینه وه که ئه مه پیش کاریکه هه موو خاوه ن عه قلیکی ساغ و دینیکی دامه زراو به ره له ستهی ده که ن، وه به خه یالدا نایات هیچ که سیک شهرم و باوه ری هه بیته ئه م شته حه لال بکات. وه سه ما کردنی ئافره تان

۲۵- (اجابات مفیده و توجیها ت سدیده: ص ۱۹-۲۰).

۲۶- ره حمه تی خوی گه وره له شیخی پایه بهرز بیته بۆ خوی و فهتوای، به راستی سه رده میک بوو خه لگی ده یان نالاند به ده ستهی گورانی و موسیقای شایی، به تایبته تی به شه وان که خه لکی تا پاش ته واو بوونی ئاههنگه که نه خه ویان هه بوو نه پشوو. وه رگیږ.

شتيكى ناشيرينه فهتوا به دروستيى نادهين چونكه بيستوومانه به هويه وه چي له ناو ئافره تاندا پرويداوه، وه نه گهر له لايه نی پياوانه وه بيت نهوا ناشيرين تره، وه له خو چواندنی پياوانه به ئافره تان، وه نهو خراپانه ی که تيدايه شاراوه نی یه.

وه نه گهر له نيوان ئافره تان و پياواندا بيت به تيکه لی ههروه کو خه لکانی نزم و بی ريز دهیکن نه مه یان تاوانه که ی گه وره تره و ناشيرين تره، چونکه تيکه لی کيشه ی زوری تيدايه به تاييه ت نه گهر بونه که بونه ی ژن هينان بيت.

وه نه وه ی که پرسيارکه ر باسی کرد له وه ی که پياوه که ده چيته ناو ئافره تانه وه له بهر چاويان ماچی ژنه که ی ده کات، نه مه شتيكى سهيره له که سيکه وه پروو بدات خوی گه وره به خششی خوی پزانديت به سهريدا به به خششی ژن هينان ئه ويش رووبه پرووی نهو به خششه بيته وه به م کاره له بهرچا و ئافره تان و له ئاههنگی زه ماوه ند که جيگه ی ئاره زووه.

پاشان چون که س وکاری ژنه که ريگه ی پی ددهن؟! وه ئایا له وه ناترسن که نه م پياوه له کو بوونه وه ی نهو ئافره تانه ئافره تيکی جوانتر له ژنه که ی خوی ببينيت و پيی سه رسام بيت و ژنه که ی خوی له بهرچا و بکه وييت و ميشک و بیری سه رقالم بکات به بيرکردنه وه ليی و سه ره نجامی نيوان خوی و ژنه که ی شنی باش نه بيت!؟

من کوتايی به وه لامه که م ده هينم به ئاموزگاری کردنی برايانی موسلمانم که واز بهينن له م کرده وه خراپانه، وه بانگیان ده که م بو هه لسان به سوپاس کردنی خوی گه وره له سه ر نه م به خششه و جگه له مه، وه ريگای پيشينه چاکه کان بگرن و نه وه نده ی له سوننه تدا هاتووه هه ر نه وه بکه ن و شوینی هه وا و ئاره زووی که سانیک نه که ون که خو یان گومرا بوونه و خه لکیان گومرا کردووه و ريگای راستيان و يل کردووه، داواکارم له خوی گه وره من و برايانی موسلمانم سه رکه وتوو بکات بو هه موو شتيک که خو شی ده وييت و ليی رازی یه، وه يارمه تيمان بدات له سه ر يادکردنه وه و سوپاس کردنی و باش په رستنی.

إنه قريب مجيب، وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين^(۲۷).

حوکمی شهروال دريژی بو پياوان:

پ ۱۰ حوکمی شهروال دريژی چي یه بو پياوان؟

و شهروال دريژی بو پياوان نه گهر مه به سستی پيی خو به گه وره زانين و فيز کردن بيت نهوا سزا که ی نه وه یه که خوی گه وره له روژی قيامه تدا ته ماشای ناکات و قسه ی له گه ل ناکات و پاکی ناکاته وه و سزايه کی به ئيش و نازاری دهدات.

به لام نه گهر مه به سستی پی فيز کردن و خو هه لکيشان نه بوو نهوا سزا که ی نه وه یه سزای خوار گويزينگی (قوله پيی) بدات به ئاگر، چونکه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده فه رميت:

﴿ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُنْظَرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتْهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ﴾^(۲۸). واته: سی کومه ل له روژی دواييدا خوی گه وره نه قسه یان له گه ل ده کات و نه ته ماشايان ده کات و نه پاکيان

ده کاته وه و سزايه کی به ئيش و نازاريان هه یه: نهو پياوه ی شهرواله که ی شوپ کردوته وه بو خوار گويزينگی (قوله پيی)، وه منته که ر، نهو که سه ی که شتومه که که ی ده فره وشيت به سوین خواردنی درو.

وه ده فه رميت: ﴿مَنْ حَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^(۲۹). واته: هه ر پياويک شهرواله که ی شوپ بکاته وه بو خوار گويزينگی (قوله پيی) نهوا خوی گه وره له روژی قيامه تدا ته ماشای ناکات.

۲۷- (اجابات مفيدة وتوجيهات سديدة: ص ۲۸-۳۲).

۲۸- (صححه الشيخ الألباني في: إرواء الغليل، رقم: ۹۰۰).

۲۹- (صحيح الجامع الصغير: ۲/ ۶۱۸۸).

ئهمه سزای که سیکه که له فیزکردن و خو هه لکیشاندا شهرواله که ی شوپ بکات، به لام ئه و پیاوه ی له شوپکردنیدا مه بهستی فیزکردن نه بیته ئه و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده باره ی ده فهرمیت: ﴿مَا أَسْفَلَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ﴾^(۳۰).

واته: هه ر پیاویک شهرواله که ی له خوار گوینگی یه وه (قوله پی) بیت ئه و ئه و شوینه ی له ناگری دوزه خدایه.

وه ئه م شته ی نه به ستوته وه به فیزکردن و خو به گوره زانینه وه، وه راستیش نی یه بیبه ستینه وه به فیزکردن له سه ر فهرموده که ی پیش تر، چونکه أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) ده فهرمیت: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ﴿إِزْرَةُ الْمُؤْمِنِ إِلَى نَصْفِ السَّاقِ، وَلَا حَرَجَ، أَوْ قَالَ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَيْنِ، وَمَا أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَمَنْ حَرَّ إِزْرَهُ بَطْرًا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^(۳۱). واته: شهروالی پیاوی باوه ردار تا نیوه ی قاجیتی، وه تاوان نی- یه و ئاسایی یه ئه گه ر تا گوینگی که ی (قوله پی) شوپ بیت، به لام له خوار تر و شوپ تر بیت ئه و له ناگردایه، وه هه ر که سیک شهرواله که ی شوپ بکات له فیز و خو به گوره زانیندا ئه و خوای گه وره له روژی قیامه تدا ته ماشای ناکات.

وه چونکه دوو کرداره که لیک جیاوازن (ئه وه ی بو فیز شوپی ده کات، وئه وه ی به بی فیز)، وه دوو سزاکه یشیان لیک جیاوازن (ئه وه ی بو فیز شوپی ده کات سزاکه ی ئه وه یه: خوای گه وره نه قسه ی له گه ل ده کات و نه ته ماشای ده کات و نه پاکه ده کاته وه و سزایه کی به ئیش و نازاری بو داناوه، وه ئه وه ی که به بی فیز شوپی ده کات سزاکه ی ئه وه یه: ئه و شوینه ی له ناگری دوزه خدایه)، وه هه رکاتیک حوکم و هوکار لیک جیاواز بوون ئه و ناتوانیته (مطلق) هه که هه لگریته بو سه ر (مقید) هه که، چونکه دژ به یه کی دروست ده بیته.

به لام که سیک فهرموده که ی أبوبکر^(۳۲) (خوای لی پازی بیت) بکات به به لگه، ئه و پی ده لئین: نابیته به لگه بوته له دوو رووه وه: **یه که م**: أبو بکر (خوای لی پازی بیت) فهرمووی: لایه کی شهرواله که م دیته خواره وه مه گه ر به رزی بکه مه وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پی ی فهرموو: (إِنَّكَ لَسْتَ مِمَّنْ يَصْنَعُ ذَلِكَ خِيَلًا)^(۳۳).

واته: تو له و که سانه نیته که بو فیز و خو هه لکیشان شوپی ده که نه وه. أبو بکر (خوای لی پازی بیت) بو فیز شوپی نه کردبووه وه، به لکو خو ی شوپده بووه وه، له گه ل ئه وه یشدا به رزی ده کرده وه، وه ئه وانیه که شهرواله کانیا ن شوپ ده که نه وه و ده لئین: بو فیزو خو هه لکیشانمان نی یه، پییان ده لئین: ئه گه ر مه به ستان له شوپکردن شهرواله کانتان بو خوار گوینگی که کانتان (قوله پی) فیز و خو به گوره زانین نه بیته ئه و خوای گه وره سزاتان ده دات ته نها به ناگر، وه ئه گه ر به مه بهستی فیزو خو به گوره زانین شوپتان کرد بیته وه ئه و سزاتان ده دات به وه گه وره تر: له روژی قیامه تدا نه قسه تان له گه ل ده کات، وه نه ته ماشاتان ده کات، وه نه پاکتان ده کاته وه، وه سزایه کی به ئیش و نازارتان بو هه یه. **دوو م**: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) أبو بکر (خوای لی پازی بیت) پاک کرده وه و ته زکی یه ی کرد و شایه تی بو دا که ئه و له و که سانه نی یه که بو خو به گه وره زانین و فیز شوپی ده که نه وه، به لام ئایا که س له وانیه و ده لئین ئه م پاک کرده وه یه و شایه تی یه ی ده ست که و تو وه و بو دراوه؟! به لام شه ی تان بو هه ندیک له خه لکی ده رگای شوین که و تنی (المتشابه) ده کاته وه له ده قه کانی قورئان و سوننه ت، بو ئه وه ی بیانویان بو بدوینته وه بو ئه و کرده وانیه که ده یکه ن.

والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم^(۳۴).

۳۰- (صحيح الجامع الصغير: ۲ / ۵۵۲۹).

۳۱- (صحيح الترغيب والترهيب: ۲ / ۲۰۳۱).

۳۲- [قال رسول الله (صلی الله علیه وسلم): (من حر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة)، قال أبو بكر (رضي الله عنه): إن أحد جانبي إزاري يسترخي، إني لأتعاهد ذلك منه. قال: (لست ممن يفعله خيلاء)]. (صحيح سنن أبي داود، رقم: ۴۰۸۵).

۳۳- نفس المصدر.

۳۴- (اجابات مفيدة وتوجيهات سديدة: ص ۳۴-۳۶).

تیکه ل کردنی نویره سوننه ته کان به یه ک نیه ت :

١١ ئایا نویره سوننه ته کان هندیکیان ده چنه ناو هندیکی تریانه وه ؟ بۆ نمونه : که سیک بیه ویت سوننه تی ده ست نویره نه نجام بدات، ئایا ده توانیت نویره چیشت ته نگا ویشی (ضحی) تیکه ل بکات ؟ واته : ههردوو نویره که بکات به یه ک نیه ت ؟ و هندیکی له سوننه ته کان مه به ست له جی به جی کردنیان خودی خو یانه، نه مانه تیکه ل نا کرین و به جیا ده کرین، وه هندیکی له سوننه ته کان مه به ست له جی به جی کردنیان ته نها کردنی نویره، بۆ نمونه : سوننه تی ده ست نویره مه به ست پی ئی ته نها نه وه یه که له پاش ده ست نویره هه لگرتن دوو رکات نویره بکهیت، ئیتر ئایا نه و دوو رکاته سوننه تی ده ست نویره بیئت، یا خود ضحی بیئت، یا خود پیش نویره نیوه رۆ بیئت، یا خود پیش نویره به یانی بیئت، یا خود له نیوانی بانگ وقامه تدا بیئت، چونکه له نیوانی هه موو بانگ وقامه تی کدا دوو رکات نویره هه یه، ههروه ها تحیه المسجد دروسته بۆت که چو یته مزگه وته وه دوو رکات بکهیت به نیه تی سوننه تی پیش نویره و تحیه المسجد، نه مانه کۆده کرینه وه (واته : نیه ت له دوو نویره به یینیت وه هردووکیان کۆ بکه یته وه).

به لام نه گه ر په رسته نه که مه به ست بوو خو ی جی به جی بکریت نه و کۆنا کریت ته وه و تیکه ل نا کریت له گه ل نویره تر دا، بۆیه نه گه ر که سیک بلیت : من چوار رکاته که ی پیش نویره نیوه رۆ کۆده که مه وه و نیه ت ده هیتم و به دوو رکات ده یکه م، پی ئی ده لاین : نه مه نا گونجیت و دروست نیه، چونکه نه م سوننه ته لیره دا مه به ست پی ئی جی به جی کردنی خو یه تی، واته : دوو رکات بکهیت پاشان دوو رکاتی تر بکهیت.

به هه مان شیوه دوو رکاتی سوننه تی سورانه وه به ده وری که عبه دا (طواف) له گه ل سوننه تی پیش به یانی، بۆ نمونه : نه گه ر که سیک له طواف کردن ته واو بوو له پاش بانگی به یانی و پیش قامه ت کردن، دوو رکات بکات و نیه تی پی ئی دوو رکاته که ی طواف و دوو رکاته که ی سوننه تی به یانی بیئت، نه و هه یچیان له جیاتی نه وی تریان نا کریت و دروست نیه تی که ل بکریت، چونکه سوننه تی طواف سوننه تی که مه به ست پی ئی جی به جی کردنی خو یه تی، وه سوننه تی پیش به یانیش سوننه تی که مه به ست پی ئی جی به جی کردنی خو یه تی^(٣٥).

نه خو شی گواسته نه وه :

١٢ ئایا کۆکردنه وه له نیوان نه م دوو فه رمووده یه چۆنه (فِرُّ مِنَ الْمَجْدُومِ فِرَارِكِ مِنَ الْأَسَدِ)^(٣٦) وه (لا عَدُوِّ وَلَا طَيْرَةَ)^(٣٧) ؟ واته : (له نه خو شی رابکه وه ک را کردنت له شیر)، (نه خو شی گواسته نه وه وشومی نیه).

و نه گه ر تی بپوانین له فه رمووده کان ده بینین هه یج دژ به یه کی یه ک له نیوانی اندا نیه، فه رمووده ی یه که م : (فر من المجذوم) پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) مه به ستی پی ئی نه وه یه که مرؤف خو ی دوور بخاته وه له هۆکاری ترسناکی، وه فه رمووده ی دووه م : (لا عَدُوِّ وَلَا طَيْرَةَ) مه به ستی نه وه یه که روونی بکاته وه نه گه ر وادابنیین که سیک توشی نه خو شی بوو له که سیک تروه وه، نه و نه م نه خو شی گواسته نه وه یه روویدا وه به ئیزن و ریگه پیدانی خوی گه وره، نه ک وه هندیکی له عه رب باوه رپیان وایه که نه خو شی خو ی ده گوازیته وه، به لکو وانی یه و به فه رمانی خوی گه وره ده گوازیته وه، بۆیه نه م نه فی کردنه (لا عَدُوِّ وَلَا طَيْرَةَ) مه به ست پی ئی نه فی کاریگه ری یه که یه تی که کاریگه ری نیه به بی ریگه پیدانی خوی گه وره،

٣٥- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ٢٥، ص ٢٥-٢٦).
 ٣٦- (سلسلة الأحاديث الصحيحة، رقم: ٧٨٣).
 ٣٧- (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٢ / ٧٨٤).

نک نه فی بوونی، به لگو نه خووشی گواستننه وه بوونی هه یه، وه هه موومان ده زانین که هه ندیک نه خووشی زور به خیرایی ده گوازیته وه، به لام گواستننه وه که ی به فه رمان و ریگه پیدانی خوی گه وره یه نه که له خویه وه^(۲۸).

به سته ره وه گانی بیدعه:

پ ۱۳ هه فته ی رابردوو پرسیارمان کرد ده باره ی ئه و لافیتانه ی که له ریگاو بان وشه قامه کاندای هه لواسراون و سبحان الله والحمد لله لی لئوسراوه یه کی که له ئیمه ووتی: ئه مه بیدعه نی یه؟ ئایا هاوه لآن (خوایان لئ رازی بیته) ئیشی وایان کردوو ه؟ ئایا ریگه ره به سته ره وه بۆ بیدعه چی یه؟

و بیدعه ئه وه یه که مرؤف خوی گه وره بپه رستیت به شیوه یه که خوی گه وره داینه نابیت و ته شریعی نه کرد بیت، به لام هۆکاره گانی په رستن بیدعه نین، وه جیاوازی هه یه له نیوان مه به ست و هۆکاره کاندای، ئه گه ر یه کی که بلیت: بلند گوی ده نگ له نوژیوو ووتارو ئاموژگاری وجگه له مانه له سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) نه بووه ئه و بیدعه یه، ئه و پئی ده لئین: ئه مه هه له یه، چونکه ئه مه هۆکاریکه بۆ گه یاندنی خیرو چاکه به خه لکی، وه ئه م لافیتانه ی که له ریگه و بان وشه قامه کاندای هه یه هۆکاریکه بۆ یادخستننه وه ی خه لکی به یاد کردنی خوی گه وره، بۆیه نابینم هیچ شتیکی تیدا بیت و ئاسایی یه^(۳۹).

حه ج و بازرگانی کردن بیکه وه:

پ ۱۴ ئایا دروسته که سیک بچیت بۆ مه که که بۆ بازرگانی کردن له گه ل جی به جی کردنی حه جدا؟ و به لئ دروسته بۆ مرؤف بچیت بۆ مه که که به نیه تی حه ج کردن و بازرگانی، چونکه خوی گه وره ده فه رمیت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ [البقرة: ۱۹۸].

واته: هیچ گونا و تاوانیکتان له سه ر نی یه ئه گه ر له گه ل حه ج کردندا بازرگانی بکن، به لام پیویسته لایه نی حه ج کردنه که زال بیت به سه ر بازرگانی کردنه که دا^(۴۰).

سوجهی سه هو:

پ ۱۵ ئایا مه رجه بۆ پیشه و سوجهی سه هو ببات له نوژی چوار رکاتیدا ته نها له بهر هه لسانه وه ی، یا خود ته نها له بهر ئه وه ی که خه ریک بووه هه لسیته وه؟

و زیاده دروست نابیت ئیلا ئه گه ر روکنیک بداته پال ئه وه ی دوی خوی، هه روه کو چۆن مرؤف ئه گه ر به رز بیته وه بۆ هه لسانه وه بۆ رکاتی پینجه م له نوژه چوار رکاتی یه کاندای، پاشان یادی بکه ویته وه پیش ئه وه ی به رز بیته وه ئه و داده نیشیته وه و سوجهی سه هو ی له سه ر نی یه، چونکه نه چوو روکنه که ی دوی ئه وه وه^(۴۱).

ناداد په روه ری له نیوان مندالدا:

پ ۱۶ پیاویک سی باله خانه ی هه یه و دوو ژنی هه یه، له یه کی که له ژنه گانی کچی هه یه، وه له دووه می چهند کورپکی هه یه، به نه یینی یه کی که له باله خانه گانی کردوته ناو ئه و که چه یه وه که له ژنه که ی تره، ئایا ئه م کاره ی دروسته؟

۳۸- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۲۵، ص ۲۷-۲۸).

۳۹- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۲۵، ص ۳۳-۳۴).

۴۰- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۲۵، ص ۳۹).

۴۱- نفس المصدر.

و ئه وهی ئه و پیاوه ئه نجامی داوه حه رامه له سه ری، واته: دروست نی یه یه کیک له کوره کانی یا خود کچه کانی تایبته بکات به شتیك له ماله که ی و ئه وانی تری لی بی به ش بکات، چونکه به شیر ی کوری سه عد (خوای لی پازی بیته) شتیکی دا به نوعمانی کوری، ئه م شته گه یشته پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وپرسیاری لی کرد: ﴿هَلْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكُلِّ وَلَدِكَ؟﴾. واته: ئایا ئه مه ته له گه ل هه موو منداله کانت کردوو و به وانیشته داوه؟ ئه ویش ووتی: نه خیر، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پی ی فرموو: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَاَعْدِلُوا بَيْنَ اَوْلَادِكُمْ﴾^(۴۲). واته: له خوا بترسن و داد په روه ر بن له نیوان منداله کانتاندا.

(به شیر)یش (خوای لی پازی بیته) له به خشینه که ی بۆ نوعمان گه رایه وه و لی وه رگرته وه. بۆیه ئه و پیاوه ئه گه ر زیندوو بیته و پی ی بگات ئه م کاره ی کردوو یه تی حه رامه، ده بیته لی بگه ریته وه و به لئین نامه و تاپۆکه بدری نیته، وه ئیشه که بگه ری نیته وه بۆ حوکمی خوای گه وره، وه ئه گه ر خوای گه وره وای بریار دابیته مرد بیته و کچه که زیندوو بیته ئه و ده بیته ئه وه نده ی شایانیته ی له میراتی له دینی خوای گه وره دا ئه وه نده وه ریگریته له گه ل براکانیدا^(۴۳).

پیرۆزبایی کردن له کافران به بۆنه ی چه ژنه کانیانه وه:

۱۷ پ حوکمی پیرۆزبایی کردن چی یه له کافران به بۆنه ی چه ژنی کریسمس و چه ژنی سه ری سالی زایی نی، چونکه ئه وان له گه لماندا کار ده که ن؟ وه ئه گه ر ئه وان پیرۆزبایی یان لی کردین به بۆنه ی چه ژنه کانیانه وه چون وه لامیان بده ی نه وه؟ وه ئایا دروسته برۆین بۆ ئه و شوینیانه ی که ئاهه نگی لی ده گپن به م بۆنانه وه؟ وه ئایا مرؤف تاوان بار ده بیته ئه گه ر شتیك له وانه ی پی شو که باسکرا ئه نجام بدات به بی مه به ست؟ به لکو وه کو له پرودا دامان یا خود له شه رما، یا خود له شه رمه زاریدا یا خود جگه له م هۆیانه؟ وه ئایا خو چواندن به وان دروسته له و بۆنانه دا؟

و پیرۆزبایی کردن له کافران به بۆنه ی چه ژنی کریسمس و جگه له مه له چه ژنه ئایی نی یه کانی تریان حه رامه به یه کده نگی زانایان، هه روه کو چون ابن القیم له په رتوکه که یدا (أحكام أهل الذمة) باسی ده کات و ده فه رمیته: (پیرۆزبایی کردن به دروشمه کانی تایبته به کوفر حه رامه به یه کده نگی زانایان، وه کو ئه وه ی پیرۆزبایی یان لی بکریته به بۆنه ی چه ژن و رۆژوو گرتنه کانیان و بو تریته: چه ژنت پیرۆز بیته و هاوشیوه ی ئه مانه، ئه مه ئه گه ر بیژه ره که ی سه لامه ت بیته له کوفر، ئه و له قه ده غه کرا و حه رامه کانه، وه وه کو ئه وه وایه که پیرۆزبایی یان لی بکریته به کرپنوش بردنیان بۆ خاچه که یان، به لکو ئه مه لای خوای گه وره تاوانی گه وره ترو تو په بوونی سه خت تره له پیرۆزبایی کردن له مه ی خواردنه وه و کوشتن وزینا کردن و هاوشیوه ی ئه م تاوانانه، وه زۆریك له وانه ی که ریزی دینیان له لانی یه ده که ونه ناو ئه م تاوانانه وه و ناشیری نی کاره که یشی نازانیته که پیرۆزبایی له که سیك کردوو به تاوان کردن یا خود بیده کردن یا خود کوفر کردن، وه توشی تو په بوون و غه زه بی خوای گه وره بووه) قسه که ی ته و او بوو (ره حمه تی خوای لی بیته). وه بۆیه پیرۆزبایی کردنی له کافران حه رامه به م چه شنه ی که ابن القیم باسی ده کات، چونکه دان نانی تی دایه بۆ ئه و دروشمه کوفری یانه ی که ئه وانی له سه رن، وه رازی بوونه بۆیان بۆ ئه و شته ی که له سه رین، هه رچه نده بۆ خو ی رازی نابیته به و کوفره به لام حه رامه بۆ موسلمان که

۴۲ - (البخاری: ۲۵۸۷)، و (مسلم: ۱۷۲۳ [۱۳]).

۴۳ - (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۲۵، ص ۴۱-۴۲).

رازی بیټ به دروشمه‌کانی کوفر، یاخود پیروزیایی پی بکات له خه‌لکانی تر، چونکه خوی گوره به‌م شته رازی نابیت، هه‌روه‌کو ده‌فهرمیټ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ [الزمر: ۷].

واته: ئەگەر ئیوه کافر و بی‌باوهر بن ئەوا خوی گوره هیچ پیویستی به پهرستنی ئیوه نی‌یه و بی پیویسته لیټان، وه‌هه‌رچی له ئاسمانه‌کان وزه‌ویدایه خوی گوره ده‌پهرستن و مل که‌چین، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا خوی گوره به کوفر رازی نابیت بۆ به‌نده‌کانی، وه‌ئەگەر ئیوه سوپاس گوزاری بکه‌ن ئەوا رازی ده‌بیټ لیټان.

وه‌ده‌فهرمیټ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳].

واته: ئەم‌پۆ من دینه‌که‌م بۆتان ته‌واو کرد و به‌خششی خۆم ته‌واو رژاند به‌سه‌رتاندا و رازی بووم که ئیسلام دینی ئیوه بیټ.

وه پیروزیایی لی کردنیان به‌م بۆنانه‌وه هه‌رامه و جیاوازی نی‌یه ئەگەر له‌گه‌لتاندا کار بکه‌ن یان نا.

وه ئەگەر ئەوان پیروزیایی یان لی‌کردین به‌بۆنه‌ی چه‌ژنه‌کانیانه‌وه ئەوا ئیمه پیروزیایی یان لی‌ناکه‌ین له‌سه‌ر ئەو شته، چونکه چه‌ژنی ئیمه نی‌یه، وه‌چه‌ژنانیکه که خوی گوره پی‌ی رازی نی‌یه، چونکه یاخود داهینراوه له دینه‌که‌یاندا، یاخود له شه‌ره‌که‌یاندا هه‌بووه به‌لام سه‌راوه‌ته‌وه به دینی ئیسلام که خوی گوره محمدی (صلی الله علیه وسلم) پی‌ی ناردووه بۆ لای هه‌موو خه‌لکی بی‌تی‌کرا، که ده‌فهرمیټ: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵].

واته: هه‌رکه‌سیک جگه له‌ئیسلام داوای دینیکی تر بکات و هه‌لی بژیټ به‌سه‌ر ئیسلامدا ئەوا لای خوی گوره لی‌ی وهرناگریټ، وه‌له‌ دوا روژیشدا له زه‌ره‌ر مه‌ندان ده‌بیټ.

وه هه‌رامه موسلمان به‌ده‌میانه‌وه بچیت به‌م بۆنانه‌وه، چونکه ئەمه‌گه‌وره‌تره له پیروزیایی کردنیان، وه چونکه چون بۆ لایان به‌شداری کردنیانه له‌و ئاهه‌نگه‌دا، هه‌روه‌ها هه‌رامه موسلمان خۆی بچوینیت به‌کافران به‌وه‌ی که ئاهه‌نگ بگریټ به‌م بۆنانه‌وه، یاخود دیاری بگریټه‌وه، یاخود شیرینی دابه‌ش بکات، یاخود خواردن ببه‌خشیت، یاخود خۆی له‌کار بخت وهاوشیوه‌ی ئەمانه، چونکه پی‌یغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمیټ: ﴿مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ﴾^(۴۴).

واته: هه‌رکه‌سیک خۆی بچوینیت به‌هه‌ر کۆمه‌لیک ئەوا ئەویش له‌وان ده‌ژمی‌دریټ. وه شیخ الإسلام ابن تیمیة (ره‌حمه‌تی خوی لی بیټ) له په‌رتوکه‌که‌یدا (إقتضاء الصراط المستقیم مخالفة أصحاب الجحیم) ده‌فهرمیټ: (خۆ چواندن پییان له هه‌ندیک له چه‌ژنه‌کانیان دلایان خۆش ده‌کات به‌و بیروباوهره به‌تاله‌ی که‌له‌ سه‌رین، وه‌له‌وانه‌یه وایان لی بکات که هه‌له‌کان بقۆزنه‌وه وباوهر لاوازه‌کان به‌لای خۆیاندا رابکیشن.

وه هه‌رکه‌سیک به‌شداری شتی‌ک له‌وانه بکات ئەوا گونا‌ه باره، ئیتر جیاوازی نی‌یه ئەگەر له رودا دامان کردبیټی یاخود له خۆشه‌ویستیاندا، یاخود له‌شه‌رمدا، یاخود جگه له‌م هۆکارانه، چونکه ئەمه له‌نزم کردنی دینی خوی، وه‌له‌ هۆکاره‌کانی به‌هیز کردنی ده‌روونی کافرانه و شانازی کردنیانه به‌دینه‌که‌یانه‌وه.

داواکارین له خوی گوره که موسلمانان به‌عیزه‌ت بکات به‌دینه‌که‌یان و دامه‌زراوی یان پی ببه‌خشیت له‌سه‌ری و سه‌ریان بخت به‌سه‌ر دوژمنه‌که‌یاندا هه‌ر ئەو به‌هیز و ده‌سه‌لاته^(۴۵).

۴۴ - (صحيح الجامع الصغير: ۱ / ۲۸۳۱).

۴۵ - (فتاوی و أذکار لإتحاف الأخیار: ص ۲۹-۳۲).

حوکمی کرداره خوکوژی په کان :

پ ۱۸ حوکمی کرداره خوکوژی په کان چی په ؟

و له رافه ی فهرمووده ی چیرۆکی (أصحاب الأُحدود) دا سوډه وه دهست هاتوه کان دیاری دهکات و دهفه رمیت: دروسته مروّف گیانی خو ی ببه خشیت له پیناوی بهرزه وهندی گشتی موسلمانان، نه و منداله پینمای پاشاکه ی کرد بو شتیک که به هویه وه بتوانیت بیکوژیت، که نه ویش بریتی بو له وه ی که تیریک له ناو تیرهکانی دهریکات و بلیت به ناوی په روه ردگاری نه م منداله وه....

شیخ الإسلام دهفه رمیت: (چونکه نه مه جیهاد کردنه له پیناوی خوی گه وره دا، نوممه تیک باوه رپان هیناو نه و منداله یش هیچ شتیکی له دست نه چوو چونکه مرد، وه هر دمرد له داهاتوودا بوا یا یاخود له رابردوودا).

به لام نه و کرداره خوکوژی په یانه ی که هندی که له خه لکی دهیکن به شیویه که ته قینه وه هه لده گرنو ده چنه ناو کافرانه وه پاشان له ناویاندا خو ی ده ته قینیتته وه، نه مه خو کوژی په په نا به خوی گه وره، وه هرکه سیکیش خو ی بکوژیت نه و به نهمری وه همیشه یی له ناگری دوزه خدا ده مینیتته وه، هه روه کو چو ن له فهرمووده یه کی پیغه مبه ردا (صلى الله عليه وسلم هاتوه، چونکه نه مه خو ی کوشتوه له بهرزه وهندی ئیسلامدا نه بووه، چونکه نه گه ر خو ی بکوژیت و ده که س یاخود سه د که س یاخود دووسه د که س بکوژیت ئیسلام سوډ له مه نابینیت و خه لکی نابنه موسلمان، به پیچه وانه ی چیرۆکی منداله که وه، وه به م کاره له وانیه دوژمن زیاتر سهخت و توندو تیزتر بیت و نه م کاره زیاتر دلای قیناوی بکات، و کوشتاری موسلمانان بکات به سهختترین شیوه وله ناویان بیات. هه روه کو چو ن جوله که وا له خه لکی فهله ستین دهکات، خه لکی فهله ستین نه گه ر په کیکیان خو ی بته قینیتته وه و شه ش که س یاخود حهوت که س بکوژیت نه وان له توله ی نه مه دا شهست که س یان زیاتر دهگرن، که واته نه هیچ سوډ به موسلمانان گه یشته نه به وانیه که وا ته قینه وه له ناویاندا کرا.

بویه وا ده بینین نه وه ی که هندی که له خه لکی پیی هه لده ستن له م خو ته قاندنه وه یه نه و خو کوژی په به بی حهق، وه وا پیویست دهکات که خاوه نه که ی بخاته ناگری دوزه خه وه - په نا به خوی گه وره - وه خاوه نه که ی شهید نی یه، به لام نه گه ر مروّف نه م کاره ی کردو ته ئویلی کردو گومانی وابوو که دروسته، نه و نه ئیمه به نومیدی نه وه یین که وا تاوانبار نه بیت، به لام به شهید بزمیردیت نه مه یان نا، چونکه ریگای شهید بوونی نه گرتوته بهر، وه هر که سیکیش کوشش بکات وه له بکات نه و خیریکی بو هه یه^(۶).

حوکمی خو ته قاندنه وه له ناو کافراندا :

پ ۱۹ حوکمی شه رع ی چی په که وا که سیک خو ی مین ریژ دهکات و خو ی ده ته قینیتته وه له ناو کافراندا بو له ناو بردنیان؟ وه نایا راسته چیرۆکی منداله که بکریت به به لگه که فه رمانی کرد به پاشاکه که بیکوژیت؟

و نه و که سه ی که خو ی مین ریژ دهکات بو نه وه ی خو ی بته قینیتته وه له ناو کومه لگایه که له کومه لگاکانی دوژمندا، نه وه خو ی کوشتوه، وه له ناگری دوزه خدا سزا ده دریت به و شته ی که خو ی پی کوشتوه، وه به نهمری تییدا ده مینیتته وه هه روه کو چو ن نه م شته جیگیر بووه له پیغه مبه روه (صلى الله عليه وسلم)، وه سه یره نه و که سانه ی که به م کاره هه لده ستن و نه م نایه ته یش ده خویننه وه که خوی گه وره دهفه رمیت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ [النساء: ۲۹]. واته: ئیوه خو تان مه کوژن، چونکه به راستی خوی گه وره زور به به زه یی په له گه لتاندا.

نایا هیچ بهرهم دینن؟ نایا دوژمن تیک ده شکیت؟ یاخود زیاتر توند و تیژترو سهخت تر ده بیټ بهرامبه ر ئه و که سانه ی که بهم کاره هه لدهستن، ههروه کو چۆن ئیستا بینراوه له وولاتی جوله که دا، که بهم کارانه هیچ شتیکیان زیاد ی نه کردوه ته نها که له ره قی و توند و تیژی نه بیټ، به لکو ده بینین له وولاتی جوله که دا له دوا پاپرسیدا (راست ره وه کان) تییدا سهرکه وتن که ده یانه ویټ عه رب له ناو بهرن. به لام هه رکه سیك ئه م کاره بکات و کۆشش بکات و واگومان به ریټ که به مه له خوای گه وره نزیك ده بیټه وه، ئه وا دواکارین له خوای گه وره که لیی نه گریټ چونکه ته ئویلی کردوه و نه زان بووه ..

به لام چیرۆکی منداله که بگریټ به به لگه، ئه وا چیرۆکی منداله که به هۆیه وه خه لکی موسلمان بوون و هاتنه ناو ئیسلامه وه، نه ک بۆ دوژمن کردنه په ندو تۆله سه ندنه وه، بۆیه کاتیك پاشاکه خه لکی کۆکرده وه تیریکی له کیلانیه ی منداله که ده رکردو ووتی: به ناوی خوای پهروه ردگاری ئه م منداله، خه لکی هه موو هاواریان کرد: پهروه ردگار پهروه ردگاری منداله که یه، به هۆیه وه ئوممه تیکی گه وره موسلمان بوون، ئه گه ر وه کو ئه م چیرۆکه رووبدات ئه وا ئیمه یش ده لئین بواری کردنه به لگه ی هه یه، وه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆمانی گپرایه وه تا په ندو ئامۆژگاری لی وه ربگرین، به لام ئه وانیه ی که وا خویان ده ته قیننه وه و ده که س ده کوژن له دوژمن یاخود سه د که س ده کوژن ئه وا دوژمن هیچ شتیکی زیاد ناکات ته نها رق و کینه و ده ست گرتن نه بیټ به وه ی که له سه رین^(٤٧).

حوکمی سه لام کردن له بیدعه چی:

پ ٢٠ نایا سه لام بکه ین له بیدعه چی؟

و ئه گه ر بیدعه که ی کوفری بوو ئه وا دروست نی یه سه لامی لی بکه یت، چونکه سه لام کردن له کافر دروست نی یه، وه ئه گه ر بیدعه که ی ناگه یشته کوفر وه کو ئه وه ی بیدعه چی بیټ له هه ندیک له زیکره کاندای که مرؤف له ئیسلام ده رنکات هاوشیوه ی ئه مانه، ئه وا سهیری ئه وه ده کریټ ئه گه ر له سه لام نه کردن لیی بهرژه وه ندی تییدا بوو ئه وا پیویسته سه لامی لی نه که یت.

چۆن بهرژه وه ندی له سه لام نه کردندا هه یه؟

به لی. بۆ ئه وه ی بزانیټ که وازی لی هینراوه ته نها له بهر ئه وه یه که بیدعه چی یه بۆ ئه وه ی بگه ریته وه و واز له بیدعه که ی بهینیټ، لی ره دا پیویسته وازی لی بهینیټ و هه جر بگریټ بۆ ئه وه ی تۆبه بکات، وه ئه گه ر به واز لی هینان و هه جر کردنه که هیچ شتیکی زیاد ی ناکرد ته نها زیاد په وی کردنی و به ره و پیری چونی بیدعه که و بانگه واز بۆ کردنی نه بیټ ئه وا ئیمه وازی لی نا هینین و هه جری ناکه ین، چونکه موسلمان وه و دروست نی یه موسلمان هه جر بگریټ به بی بهرژه وه ندی یه کی شه ری^(٤٨).

حوکمی سه لام کردن له کافر:

پ ٢١ نایا سه لام له کافر بکه ین؟

و نا نه خیر هه رگیز سه لامیان لی ناکه ین چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (لا تَبْدُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ، وَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَىٰ أُضْيَقِهِ)^(٤٩).

٤٧- (فتاوی الأئمة في النوازل المدلّمة: ص ١٢٨-١٣٠).

٤٨- (اللقاء الشهري، رقم: ١٣، ص ٢٠-٢١).

٤٩- (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٢ / ٧٠٤).

واته: دست پیشخوری مه‌کن له سه‌لام کردن له جوله‌که و گاوره‌کان، وه نه‌گه‌ر پییان‌گه‌یشتن له ریگادا نه‌وا ناچاران بکن له ته‌سک‌ترین لای ریگاکه‌دا برؤن .

له‌گه‌ل نه‌وه‌ی جوله‌که و گاور له هه‌موو کافره‌کان باشتن، هه‌رچه‌نده هه‌موو کافره‌کان بیخیرن و خیریان تیدا نی‌یه، به‌لام نه‌مان چهند حوکمیکی تاییه‌تیا ن هه‌یه، بویه ئافره‌ت و سه‌ربراوی ده‌ستیان حه‌لاله بؤمان، وه سه‌رانه (جزیه) یان لی ده‌سه‌نری و له‌سه‌ر دینی خوین ده‌میننه‌وه، به‌لام جگه له‌مان نه ئافره‌تیا بؤمان حه‌لاله و نه سه‌ربراوی ده‌ستیان، وه نه سه‌رانه‌یشیان لی وهرده‌گیریته به‌رامبه‌ر مانه‌وه‌یان له سه‌ر دینه‌که‌یان له لای زؤربه‌ی زانایان.

نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ره‌لستی نه‌وه‌ی لی‌کردبین که ده‌ست پیشخوری سه‌لام کردن بکه‌ین له جوله‌که و گاوره‌کان، نه‌وا جگه له‌وان له بوذی وئاگر په‌رست و بت په‌رست و شیوعی‌یه‌کان شایانترن به‌وه‌ی که سه‌لامیان لی‌نه‌که‌ین. بویه دروست نی‌یه سه‌لام له جوله‌که و گاورو کافرانی تر بکه‌یت ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر چووته ناویانه‌وه له شوینی دانیشته‌کانیان سه‌لامیان لی مه‌که وه‌کو گویرایه‌لی‌یه‌که بو پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، وه هه‌رکه سه‌یکش گویرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بکات نه‌وا گویرایه‌لی خوی گه‌وره‌ی کردوه: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ [النساء: ۸۰].

به‌لام نه‌گه‌ر سه‌لامیان کرد ئایا وه‌لامیان بده‌مه‌وه؟

ده‌لئین: به‌لی، وه‌لامی سه‌لام کردنیا ن ده‌دینه‌وه، چونکه خوی گه‌وره‌ی فرمانی کردوه به دادپه‌روه‌ی و چاکه کردن، وه له دادپه‌روه‌ی نی‌یه نه‌گه‌ر که سه‌یک سه‌لامت لی بکات و وه‌لامی نه‌دیه‌ته‌وه بویه له چاکه کاری‌یه‌کانی ئایینی ئیسلام نه‌وه‌یه که وه‌لامی سه‌لامی کافران بده‌ینه‌وه.

چون وه‌لامیان بده‌ینه‌وه؟

نه‌گه‌ر به ئاشکراو به راشکراوی ووتیان: السلام علیکم نه‌وا پییان ده‌لئین: علیکم السلام، به‌لام نه‌گه‌ر به نه‌ینی و نادیری و نائاشکرای سه‌لامیان کرد نه‌وا پییان ده‌لئین: علیکم، یاخود وعلیکم، پییان نالئین: السلام چونکه جوله‌که له‌مه‌دینه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا بوون (صلی الله علیه وسلم) به ته‌نیشته‌دا تیده‌په‌رین و پییان ده‌وت: (السام علیک یا محمد) واته: مردنت له سه‌ر بیته و بمریته و له‌ناوچیت نه‌ی محمد (صلی الله علیه وسلم). وه سه‌لامه‌که‌یان به ئاشکراو بوون ناوت، نایان ووت: السلام علیکم به‌لکو له نیوان ده‌برینی (لام) ه‌که‌و ده‌رنه‌برینی ده‌یان ووت، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمُوا عَلَيْكُمْ يَقُولُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ﴾^(۵۰).

واته: نه‌گه‌ر جوله‌که سه‌لامتان لی‌بکن نه‌وا پیتان ده‌لئین: (السام علیکم) واته: مردنتان له سه‌ر بیته، ئیوه‌ش ته‌نها بلئین: وعلیکم، واته: له سه‌ر خوتان. وه جوله‌که‌یه‌که به ته‌نیشته پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) تپه‌ری و دایکی ئیمانداران خاتو عائیشه‌ی (خوی لی‌رازی بیته) لایو، جوله‌که‌که ووتی: (السام علیک یا محمد) عائیشه‌یش (خوی لی‌رازی بیته) فه‌رموی: (علیک السام واللعة) واته: مردن و نه‌فره‌ت له سه‌ر خوت بیته، واته: زیاتری پیووت له‌وه‌ی که ووتی، به‌لام خوی گه‌وره فه‌رموی‌ته‌ی:

﴿وَإِذَا حِيَّتُمْ بِحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ [النساء: ۸۶]. واته: نه‌گه‌ر سه‌لامتان لی‌کرا نه‌وا وه‌لامی سه‌لامه‌که بده‌نه‌وه به باشتر له‌و، یاخود وه‌کو خوی وه‌لامی بده‌نه‌وه. جوله‌که‌که سه‌لامیکی خرابی کرد، عائیشه‌یش (خوی لی‌رازی بیته) وه‌لامی دایه‌وه به خراپتر له‌و پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ره‌لستی کردو پیی فه‌رموو:

﴿إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ﴾. واته: خوی گوره نهرم و نیانه و له هه موو ئیش و کاریکدا نهرم و نیانی خوښ ده ویت، عائشه ییش (خوی لی پازی بیت) فهرمووی: ئایا نه تبیست چیان ووت؟ فهرمووی: (قد قلت: وعلیکم)^(۵۱).
 واته: به لی منیش پیم ووتن: له سهر خوټان.

له چاکه وهیه که به باشتر وه لآمی سه لام بدهیته وه، وه له دادپهروه ری یه وهیه که به خراپتر وه لآمی سه لام نه دهیته وه، به م شیوهیه وه لآمی پیویست دست ده که ویت، نه گهر ووتیان: (السلام علیک) نه و بلین: وعلیکم بو خوین ده گه پریته وه، وه نه گهر ووتبیتیان: (السلام علیکم) نه و دیسان بو خوینانه، وه نه گهر به پاشکاووی و ئاشکرایی بلین: (السلام علیکم) ههروه کو ئیستا لای زوریک له عهجه مه کان له هیندی و جگه له وانیش ده لین: السلام علیکم وه کافریشه، تو چون وه لآمی ده دهیته وه؟ بوټ ههیه بلینیت: علیک السلام و هیچ شتیکی تیدا نییه و ئاسایییه، چونکه ئیسلام ته رازووی حهق و دادپهروه رییه^(۵۲).

دهست پیکردنی ته وقه کردن

پ ۲۲ زانای پایه بهرز نه گهر گه یستم به کومه لیک و ویستم سه لامیان لی بکه م و ته وقه یان له گه لدا بکه م، نه گهر پیاویکی پیر یاخود خاوه ن پله و پایه یان له ناودا بوو ئایا له وه وه دهست بکه م به سه لام کردن یاخود لای راسته وه، پاشان نه گهر سه لام لیکرد ئایا له دوا ی نه و له راستی نه وه وه به رده وام بم، یاخود لای راستی خو م؟

و نه م بابه ته لای هه ندیک له خه لکی شاراوه یه، نه گهر به یه کیک گه یشتی یاخود چویته شوینیک نه و له گه وره وه دهست پی بکه ئیتر ئایا به ته وقه کردن بیت، یاخود چای و قاوه دانان بیت، یاخود هاوشیوه ی نه مانه، هه ندیک له خه لکی لای راسته وه دهست پی ده کات نه گهر بچوکیش بیت، نه مه پیچه وانه ی سوننه ته، چونکه پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، سیواکی به دهسته وه بوو، وه دوو پیاو له پیشی یه وه بوون وویستی بیداته دهست بچوکه که یان پی ووترا: له گه وره وه دهست پی بکه پاشان گه وره^(۵۳).

نه مه به پیچه وانه ی نه وه ی نه گهر دانیشتبوو لای راستی بچوک و لای چه پی گه وره بوو نه و لای راست پیش ده خات نه گهر بچوکیش بیت، به م شیوهیه نه گهر چویته شوینیکه وه له گه وره وه دهست پی بکه پاشان ده دات به وه ی لای راستی خو یه وه دانیشتوه نه ک لای راستی گه وره تر، بو نمونه که سیک چای دینیت بو شوینیک ده دات به گه وره ترین که س، له دوا ی نه و ده دات به کی؟ لای راستی خو یه وه دهست پی ده کات تا ته واو ده بیت پاشان ده دات به لای چه پی^(۵۴).

هیشتنه وه ی وینه له ماله وه:

پ ۲۳ ئافره تیک پرسیار ده کات و ده لیت: جاریکیان ناچار بووم سه فهر بکه م بو دهره وه ی وولات، وه داوا ی وینه م لی کرا بو پاسه پورته که م، منیش که سم دست نه که وت ته نها شوینی وینه گرتنی پیاوان نه بیت، وینه یه کم گرت له پیویستیدا وه یه کیک له وینه کانم لای خو م هیشته وه، له وه ده ترسام نه گهر له ناوی بده م جاریکی تر پیویستم پی بیت و ناچاریم جاریکی تر خو م نیشانی پیاو بده مه وه، ئیستا هیشتومه ته وه به لام له وه ده ترسم که بیبه ش بم له هاتنه ژوره وه ی فریشته بو ماله که م. چی بکه م فه توامان بو بدن خوا پاداشتی خیرتان بداته وه؟

۵۱- (البخاري: ۶۲۵۶)، و(مسلم: ۲۱۶۵).
 ۵۲- (اللقاء الشهري، رقم: ۱۳، ص ۲۴-۲۷).
 ۲۳- (أبو داود: ۵۰)، وحسنه الشيخ الألباني في: (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۴ / ۷۶).
 ۵۴- (اللقاء الشهري، رقم: ۱۳، ص ۳۲-۳۳).

و ده لئین مانه وهی وینه که باشتره له فه وتاندنی، ئەگەر به داپۆشراوی بیهیلێته وه له ناو جانتایه کدا، یاخود له ناو دۆلاب ئەوا نادیاره و شاراوویه، به لām ئەگەر له ناوی ببات له وانه یه له داهاتوودا جارێکی تر پێویستی به وه بێت که پیاو وینه ی بگریت، وه پاره ی زیاتریشی له دهست بچیت، بۆیه مانه وهی باشتره، ههروه ها سه بارهت به پیاوانیش له وانه یه چه ند وینه یه ک بگرن و له داهاتوودا پێویستیان بێت ده لئین: ئاسایی یه هه لئى بگرن بۆ داهاتوو^(۵۵).

گیڕانه وهی نوکته وه قسه ی هه لبه ستراو:

پ ۲۴ بۆچونی به پێژتان چی یه سه بارهت به و نوکته و چیرۆکانه ی که له دانیشتنه تاییهت و گشتی یه کاندایاس ده کرین بۆ خویشی؟ له گه ل ئە وهی که ئەم شتانه زۆر جار راست نی یه و هه لبه ستراوه به لگه یشیان له و شته دا ئە وه یه که بیسه ر ده زانی ت راست نی یه؟

و به لئى. چیرۆکه خه یالئى و ناراستی یه کان که دروست کراوی خه یالئو هه یچ بنچینه یه کی نی یه ئەم فه رموده یه ی پینغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده یگریته وه که ده فه رمیت:

﴿وَيْلٌ لِّمَنْ حَدَّثَ فَكَذَّبَ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمُ وَيْلٌ لِّمَنْ وَيلٌ لَهُ﴾^(۵۶).

واته: هاوارو سزا بۆ ئەو که سه ی که قسه بکات و درۆ بکات بۆ ئە وهی خه لکی پێبکه نن هاوارو سزا بۆ ئەو، هاوارو سزا بۆ ئەو.

سئ جار پینغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دوباره ی کردوه ئەم هیش به لگه یه له سه ر ئە وهی که حه رامه، بۆیه هه رکه سی ک چیرۆکی خه یالئى ناراستی یاس بکات بۆ ئە وهی خه لکی پێبکه نیت ئەوا تاوانباره و هه ره شه لیکراوه به م هه ره شه یه - په نا به خوای گه وره -: (ویل لمن حدث فکذب لیضحک به القوم ویل له ثم ویل له)^(۵۷).

ده کردنی غوسل به بی ده ست نوێژ هه لگرتن:

پ ۲۵ غوسلئى جه نابه تم ده رکردوه و ده ست نوێژم هه لئه گرتوه، ئایا جیگای ده ست نوێژیش ده گریته وه و راسته وخۆ نوێژ بکه م؟

و به لئى دروسته بۆ ئەو که سه ی که جه نابه تی له سه ره (له ش گرانی) ته نها غوسل ده ربکات له گه ل ئاو له ده م و گوئى و هردان، چونکه خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا ده فه رمیت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ حُبًّا فَاطَّهَّرُوا﴾ [المائدة: ۶].

واته: ئەگەر ئیوه له شتان گران بوو ئەوا غوسل ده رکه ن وخۆتان بشۆرن، لێره دا خوای گه وره باسی ده ست نوێژ گرتن ناکات.

وه له فه رموده یه کی درێژدا هاتوه که پیاویک جیابوه وه و نوێژی به کۆمه لئى نه ده کرد، پینغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پێی فه رموو: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ﴾. واته: چی قه ده غهت ده کات له نوێژ کردن و بۆچی نوێژیان له گه لدا ناکه یهت؟ پیاوه که یه ش ووتی: تووشی له ش گرانی بوومه و ئاویش نی یه، پینغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پێی فه رموو: ﴿عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ

۵۵ - (اللقاء الشهري، رقم: ۱۳، ص ۴۷-۴۸).

۵۶ - (صحيح الجامع الصغير: ۷۱۳۶).

۵۷ - (اللقاء الشهري، رقم: ۱۳، ص ۴۸-۴۹).

يَكْفِيكَ ﴿٥٨﴾. واته: ته يه مم بکه نه ووت به سه. پاشان ئاو پهيدا بوو پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) زياده كه ي پيداو فه رمووى: ﴿خُذْ هَذَا فَرِغْهُ عَلَى نَفْسِكَ﴾ ﴿٥٩﴾. واته: ئه م ئاوه بگره و بيكه به خو تداو غوسلى پي دهر بکه.

ليړه يشدا پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) باسى ده ست نو يژ ه لگرتن ناکات، بويه قورئان و سوننه ت ده لاله تيان کرد له سه ر نه وه ي که هه رکه سيک جه نابه تي له سه ر بي ت نه گه ر غوسلى دهر کرد نه وا به سيه تي و جيگاي ده ست نو يژ ه لگرتنيش ده گري ته وه و پيويست به ده ست نو يژ ه لگرتن ناکات، به لام با شتر وايه غوسلى ته واو دهر بکري ت که نه ويش بر يتي يه له وه ي که يه که مجار ده ست نو يژ يکي ته واو ه لگري ت و پاشان سي جار ئاو بکات به سه ري دا تا ته ر بي ت و پاشان هه موو له شي بشوات ﴿٦٠﴾.

سه ره نجامى ئا فره تي با وه ر دار له به هه شتدا نه گه ر پيش شو کردنى بمر ي ت:

پ ٢٦ نه گه ر ئا فره تي با وه ر دار شو بکات و بمر ي ت نه وا له به هه شتدا له گه ل مي رده كه ي ده بي ت، وه نه گه ر دوو مي ردى هه بوو بي ت نه وا يه كيكيان هه لده بزي ر ي ت له به هه شتدا به وي ستي خو ي، باشه نه ي سه ره نجامى ئا فره تي با وه ر دار چي يه له به هه شتدا نه گه ر پيش شو کردنى بمر ي ت؟

و نه گه ر شووي نه کرد بي ت نه وا خوا ي گه وره له به هه شتدا مي ردى بو داده ني ت: ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرْبًا أَثْرَابًا﴾ [الواقعة: ٣٥-٣٧].

به لام له وانه يه پيم بلين: ئايا ئيمه له دوعا ي نو يژ ي مردودا نالين: (أَبْدَلَهَا زَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهَا).

واته: خوايه مي رده كه ي له به هه شتدا بو بگوره به مي رديكي با شتر له وه ي خو ي؟ به لام نه مه ئالوزه، چونکه نه گه ر شوي کرد بي ت چون ده لين: خوايه مي رده كه ي له به هه شتدا بو بگوره به مي رديكي با شتر له وه ي خو ي؟ وه نه گه ر شووي نه کرد وه کوا مي رده كه ي؟

و ده لين: شووي نه کرد ووه مه به ست له پارانه وه که نه وه يه که مي رده كه ي بو بگوره به با شتر له و مي رده ي که بو ي ديار ي کرابوو نه گه ر بما ياو نه مردايا، وه نه گه ر مي ردى هه بي ت نه وا مه به ست نه وه يه که سيفاتي مي رده كه ي بو بگوره به با شتر له سيفاته کاني دونيا ي، چونکه گورپان جاري وا هه يه به گورپاني خودي شته که ده بي ت وه کو چون مه ريک بگورپيت به وش تريک، وه جاري وا هه يه به گورپيني وه سفه کان ده بي ت وه کو ده لني ت: خوا ي گه وره کوفري نه م پيا وه ي گوري بو با وه ر، هه روه ها وه کو خوا ي گه وره ده فه رمي ت:

﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ [إبراهيم: ٤٨]. واته: روژي قيامت زه وي و ئاسمانه کان ده گورپي ت بو جگه له م زه وي و ئاسمانانه، له گه ل نه وه ي زه وي هه مان زه وي يه به لام دريژ کرا وه ته وه، وه ئاسمان هه مان ئاسمانه به لام له ت بووه ﴿٦١﴾.

٥٨ - (البخاري عن عمران بن حصين (رضي الله عنه): ٣٤٤).

٥٩ - (البخاري: ٥٨٩٢)، و(مسلم: ٢٥٩ [٥٤]).

٦٠ - (اللقاء الشهري، رقم: ١٣، ص ٥٠-٥١).

٦١ - (لقاء الباب المفتوح، رقم: ٣، ص ٢٣-٢٤).

شیردانی نافرته به مندالی جگه له خوئی به پیااله:

پ ۲۷ نایا نافرته شیر بدات به مندالی جگه له خوئی به پیااله ده بیته به مندالی خوئی و منداله کانی لیئی حه رام بن؟ و شیر پیدان نه گهر به پیااله بیته یان به مه مک جیاوازی نی یه و یه کسانه و حه رامی ده کات نه گهر بگاته پینج جار، چونکه خوراکی منداله که یه ئیتر نایا به پیااله بیته یان به مه مک چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمیته:

﴿إِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ﴾^(۶۲).

واته: ته نها شیر پیدانی مندال له برسیتی یه وه یه.

که واته: نه شیر پیدانه ی که برسیتی تیر بکات نه وا حه رامی ده کات، ئیتر یه کسانه و جیاوازی نی یه راسته و خو شیره که له مه مک نافرته ته که وه بخوات، یا خود به هوئی پیااله و قاپیکه وه بیته^(۶۳).

نாமوژگاری کردنی خه لکی به شیوازیکی به رده وام له سه ر گور:

پ ۲۸ حوکمی ناموژگاری کردنی خه لکی چی یه به شیوازیکی به رده وام له سه ر گور؟

و وا ده بینم که پیچه وانه ی سوننه ته، چونکه له سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) شتی وا نه بووه، که له هه موو که س زیاتر ناموژگاری خه لکی کردوه، وه له هه موویان زیاتر سوور بوه له سه ر گه یاندنی حه ق، وه نه مانزانیه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه رگیز له سه ر گور ناموژگاری کرد بیته و به پیوه قسه ی کرد بیته، هه روه کو چو ن خه طیب و تار ده دات، به لکو ته نها چه ند ووشه یه کی لیوه ده رچووه وه کو نه وه ی که گه یشتنه سه ر گوریک هیشته بانی نه درابوو دانیشته و خه لکیش له ده وری دانیشتن، نه ویش قسه ی بو کردن که له کاتی مردندا چی پروده دات، نه مه یه که م، وه نه مه ییش ووتار نه بووه، رانه وه ستاوه له نیوان خه لکیداو ووتاریان بو بدات و ناموژگاریان بکات و قسه یان له گه ل بکات. **دوو ه مییش:** کاتیک له سه ر لیواری گوریک دانیشتبوو فه رمووی:

﴿مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ أَوْ النَّارِ﴾. واته: هیچ که سیك نی یه له نیوه ئیلا شوینی دیاری کراوه له به هه شته یا خود دوزه خ، هاوه لانیش (خوایان لی رازی بیته) ووتیان: نایا ئیتر بو واز له کرده وه نه هیئین و پال نه ده یینه وه؟! فه رمووی: ﴿لَا إِعْمَلُوا فِكْلًا مِيسِرًا لِمَا خُلِقَ﴾^(۶۴).

واته: نه خیر واز له کرده وه مه هیئین و به رده وام بن له سه ر کرده وه ی چاک، چونکه هه موو که سیك بو کوئی دروست کرابیته نه وا کرده وه ی نه و شوینه ی بو ناسان کراوه.

به لام نه مه بکات به داب و نه ریت و هه رکاتیک مردوویه که به خاک سپیدرا یه کیک له ناو خه لکی هه لسیته و ووتار بو خه لکی بدات و قسه یان بو بکات نه مه له داب و نه ریتی پیشینه چاکه کان نه بووه به ره های، وه با له م شته دا بگه رپته وه بو سوننه ت، وه له وه ده ترسم نه مه له توند رپه وی بیته چونکه شوینه که له راستیدا شوینی خشوع و هیمنی وئارامی یه نه ک شوینی جولاندنی سوژ.

وه شوینی ووتاردان سه ر مینه رو مزگه و ته کانه هه روه کو چو ن پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه مه ی ده کرد، وه نابیته شتی تایبته بکه ین به به لگه له سه ر شتی گشتی، واته: نه گهر که سیك بلیته: فه رمووده که ی ئیمامی عه لی (خوای لی رازی بیته) که له سه ر لیواری گوره که راوه ستابوو هه روه ها فه رمووده که ی تر که دانیشتبوو چاوه رپی نه وه بوو گوره که گورچکه ی

۶۲ - (البخاري: ۲۶۴۷)، و (مسلم: ۱۴۵۵).

۶۳ - (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۳، ص ۲۴).

۶۴ - (البخاري: ۴۹۴۹)، و (مسلم: ۲۶۴۷).

بؤ بکريت و قسه يان بؤ بکات ده که يه بنچينه له م بابه ته دا. ئه وا پييان ده لئين: ئه م بنچينه يه راست نيه، چونکه ئه گهر بنچينه بوايه له م بابه ته دا ئه وا پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) به کارى ده هينا له ژيانيدا وه کاتيك که وازى لى هينا ئه وا واز لى هينانى سوننه ته^(۶۵).

سرپنه وهى چاکه کان:

پ ۲۹ چاکه کان خراپه کان ده سرپنه وه، ئايا خراپه کانيش چاکه کان ده سرپنه وه؟

و چاکه کان خراپه کان ده سرپنه وه و نايه يئن ههروه کو پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تى: ﴿الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُمْكَّرَاتٌ لَمَّا بَيْنَهُنَّ مَا احْتَبَتِ الْكِبَائِرُ﴾^(۶۶).

واته: نويزه فه رزه کان، و هه ينى بؤ هه ينى، و په مه زان بؤ په مه زان تاوانه کان له نيوانياندا ده سرپنه وه ئه گهر مروّف خوى بپاريژيت له تاوانه گه وره کان.

به لام خراپه کان چاکه کان بسرپنه وه نه خير چاکه کان ناسرپنه وه به لام له کاتى کيشاندا له رۆژى قيامه تدا له وانه يه زال بيت به سه ر چاکه کاندا و قورستر بيت، خواى گه وره ده فه رميت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ [الأنبياء: ۴۷].

واته: له رۆژى قيامه تدا ته رازووى داد په روهرى داده نيئن، کرده وه چاکه کان و خراپه کان ده کيشين، له وانه يه خراپه کان زياد بکات و مروّف شايانى چونه دۆزه خه وه بيت و به هويه وه سزا بدرت به گويره ي تاوانه که ي، وه له وانه يه چاکه کان و خراپه کان يه کسان بن و مروّف له ئه هلى ئه عرف بيت (ئه وانه ي که چاکه و خراپه کان يان يه کسانه و له نيوان به هه شت و دۆزه خدا ده ميننه وه و ناچنه به هه شته وه ئيلا پاش ويست و ريگه پيدانى خواى گه وره نه بيت)، وه له وانه يه چاکه کان زياتر بيت و بچيته به هه شته وه^(۶۷).

حه ج کردنى ئافره ت به بئ مه حره م:

پ ۳۰ ئايا ئافره ت ئه گهر هه ج بکات به بئ مه حره م پيويسته جاريكى تر هه ج بکاته وه يان نا؟

و ئه گهر ئافره ت به بئ مه حره م هه ج بکات ئه وا سه ريچى خواى گه وره و پيغه مبه رى کردوه (صلى الله عليه وسلم)، چونکه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تى: ﴿لَا تُسَافِرُ امْرَأَةٌ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ﴾.

واته: ئافره ت نابيت سه فه ر بکات به بئ مه حره م، پياويك هه ستاو ووتى: ئه ي پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) من خيزانم ده رچوه بؤ هه ج کردن، وه منيش ماومه ته وه بؤ غه زاي ئه وه و ئه وه، پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) فه رموى: ﴿إِن طَلِقَ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ﴾^(۶۸). واته: برؤ له گه ل خيزانه که تدا هه ج بکه.

به لام به بئ مه حره م هه ج که ي ته واوه و له سه رى لاجوه، واته: پيويست نيه له سه رى جاريكى تر دووباره ي بکاته وه، به لکو پيويسته له سه رى بگه رپته وه بؤ لاي خواى گه وره و داواى ليخوشبونى لى بکات له وه ي که پرووى داوه (به بئ مه حره م چوه بؤ هه ج)^(۶۹).

۶۵- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۳، ص ۲۴-۲۶).

۶۶- (مسلم: ۲۳۳).

۶۷- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۳، ص ۳۶-۳۷).

۶۸- (البخاري: ۳۰۰۶)، و (مسلم: ۱۳۴۱).

۶۹- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۳، ص ۲۹).

حهج کردن له جیاتی نه خوش:

پ ۳۱ گه نجیک ته مهنی بیست ساله و زهندی برینه و خوینی لی دیت، ههروه ها شه لیشه و هیشتا هه جی نه کردووه و ده یه ویت ئەمسال هه ج بکات، به لام له قه ره باله غی هه ج ده ترسیت توشی خوین به ربوون بیت چی بکات؟

و ئەگەر ئەم گه نه جی توانای هه یه به پاره به لام توانای نی یه به لاشه ئەوا ده توانیت که سیکی تر له جیاتی خوئی بنیژیت و هه جی بو بکات، له بهر فه رموده که ی ابن عباس (خوایان لی پازی بیت) که ده فه رمیت:

إِنَّ إِمْرَأَةً مِنْ خَنَعَمٍ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبِي أَدْرَكَتُهُ فَرِيضَةُ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ الْحَجَّ شَيْخًا لَا يَثْبُتُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحْجُ عَنْهُ؟ ﴿قَالَ: نَعَمْ﴾^(۷۰).

واته: ئافره تیک له خنعم ووتی: ئە ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) باو کم پیره و هه جی له سه ره فه رزه و ناتوانیت له سه ره و شتر خوئی بگریت و توانای نی یه، ئایا من له جیاتی ئەو هه جی بو بکه م؟ فه رمووی: به لی. ئەگەر ئەم پیاوه ناتوانیت هه ج بکات چونکه شه له یاخود که بریندار بیت به هه ره برینیکی خوینه که ی ناوه ستیته وه و نه زیف ده بیت که ئەمیش مه ترسی یه له سه ره ژیان، ئەوا عوزری هه یه له بهر برینه که ی و نار هه تی قه له باله غی، وه ئەگەر هه جیش بکات توانی له سه ره نی یه^(۷۱).

سیواک کردن له کاتی به پۆژوو بووندا:

پ ۳۲ سیواک کردن له کاتی به پۆژوو بوون به سیواکیکی ته پ هه ست به هه ندیک تام ده کریت له و سیواکه داو قورسه له سه ری ئەو تفه فری بدات یان له بهر زۆری یان له بهر ئەوه ی له ناو مزگه و تدا یه حوکمی قوت دانی ئەو تفه چی یه؟

و دروست نی یه ئەو تفه قوت بدات که سیواکه که تامی تی کراوه، به لکو پیویسته له سه ری سیواکه که ی بشوات و پاکی بکاته وه له و تامه پاشان به کاری بهینیت، یاخود سه ره تای به کارهینانه که ی به شه و بیت تا تامه که ی نامینیت پاشان که تامی نه ما به پۆژ به کاری بهینیت، وه ئەگەر نه ی توانی ئەوا ده بیت ئەو تفه ی که تامی سیواکه که ی تدا یه فری بدات، وه ئەگەر له مزگه وت بوو ئەوا ئیستا ده سه سه ر زۆره ده توانیت تفه که ی تی بکات، وه ئەگەر نه ی توانی، یاخود زۆربوو ئەوا با به پۆژ سیواک نه کات چونکه سیواک کردن واجب نی یه^(۷۲)

کردنی هه ندیک له پۆژو به تال که ره وه کان به نه زانی:

پ ۳۳ هه ندیک له پۆژو به تال که ره وه کانم کردووه و نه مزانیوه که پۆژو به تال ده که نه وه، وه چه ند پۆژیکی زۆر کردوومه و ئیستا ژماره ی پۆژه کان نازانم ئایا چیم له سه ره و چی بکه م؟

و هیچ شتیکت له سه ره نی یه: نه گێرانه وه ی پۆژوو، نه تاوان چونکه نه تزانیوه که ئەو شتانه پۆژوو به تال ده که نه وه^(۷۳).

قه زا نه کردنه وه ی پۆژوو بو ماوه ی سی سال:

پ ۳۴ ئافره تیک له ره مه زاندا که تووشی (هین) بوه پۆژووی شکاندووه به لام له پاش ره مه زان قه زای نه کردووته وه، وه سی ساله به م شیوه یه چی له سه ره؟

۷۰- (متفق علیه، وانظر: إرواء الغلیل: ۹۹۲).

۷۱- (لقاء الباب المفتوح، رقم: ۳، ص ۲۸-۲۹).

۷۲- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۵۷-۵۸).

۷۳- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۵۸).

و نه‌گه‌ر نه‌و نافرته له شویندیکې دور له زانایان و فی‌رخوازانې زانستی شهرعی بیټ وه‌کو نه‌وهی له ده‌شتیکې دور ژیا بیټ و حوکمی نه‌و شته‌ی نه‌زانی بیټ، نه‌وا قه‌زا کردنه‌وهی له‌سه‌ر نی‌یه، چونکه عوزری هه‌یه به‌لام نه‌گه‌ر که‌مته‌رخه‌م بو بیټ به‌وهی که له شاریکدا ژیا بیټ که زانای تیدا بووه، نه‌وا نه‌و حوکمه نادیار نابیت نیلا له لای که‌سیکی که‌مته‌رخه‌م وبی بایه‌خ و پشت گوی خه‌ر نه‌بیټ، نه‌گه‌ر و ابو نه‌وا پیویسته قه‌زای نه‌و پوژانه بکاته‌وه که تیدا به پوژوو نه‌بووه، وه نه‌گه‌ر گومانی هه‌بووه نه‌وا کار به دلنایای ده‌کات که که‌مه‌که‌یه، بو نمونه نه‌گه‌ر گومانی هه‌یه که سی ساله یاخود دوو نه‌و دوو ساله‌که ده‌ژمیردیت، وه نه‌گه‌ر گومانی هه‌بوو چوار ساله یاخود سی ساله نه‌وا سی ساله‌که ده‌ژمیردیت و به‌م شیوه‌یه^(۷۴).

به پوژوو نه‌بوون به هوئی سه‌فه‌ر کردن به فرۆکه :

پ ۳۵ زانای پایه بهرز باسی نه‌وه‌تان کرد که دروسته مرؤف به پوژوو نه‌بیټ له‌په‌مه‌زاندا به‌هوئی سه‌فه‌رکردنی هه‌رچه‌نده به فرۆکه بیټ یاخود نوټومبیلک که فینک که‌ره‌وهی تیدا بیټ، نه‌گه‌ر که‌سیک بلت به‌لگت چی‌یه له‌سه‌ر نه‌م شته له‌گه‌ل نه‌وهی که نه‌م شتانه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) نه‌بووه نایا بنچینه‌ی قیاس له هاوشیوهی نه‌م شتانه چی‌یه؟

و لیره‌دا هېچ قیاس نی‌یه، چونکه نه‌وانه‌ی که سه‌فه‌ر ده‌کن به نوټومبیل بیټ یان فرۆکه ریوارن و وولاتی خوین به‌جی هیشته‌وه که نه‌مه‌یش سه‌فه‌ره، به‌لام سه‌باره‌ت به نوټومبیل و فرۆکه نه‌وا خوی گه‌وره له قورئانی پیروژدا باسی کردوه که ده‌فه‌رمیت: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ [الزخرف: ۱۲].

واته: خوی گه‌وره که‌شتی وناژه‌لی بو ژیربار وئاسان کردون بو سوار بوونیان.

وه نه‌گه‌ر له‌سه‌رده‌می هاتنه خواره‌وهی قورئاندا هه‌ر که‌شتی ئاو زانرا بیټ نه‌وا له پاش سه‌رده‌می هاتنه خواره‌وهی قورئان که‌شتی وشکانی زانرا، وه که‌شتی ئاسمانی زانرا، وه (ال) له (الفلك) یاخود بو جنسه یاخود بو گشتیتیی، وه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمیت:

﴿وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ۸]. واته: خوی گه‌وره ماین و نه‌سپ و گویدریژی بو دروست کردون بو نه‌وهی هه‌ندیکیان بو سواری وه‌ندیکیان بو جوانی به‌کار بهینن، وه خوی گه‌وره شتی وا دروست ده‌کات نیوه نایزانن.

که‌واته نوټومبیل و گویدریژو که‌شتی و وشر هه‌موو هوکاری سه‌فه‌ر کردنن، وه عیبه‌ت به مه‌به‌سته‌که‌یه که سه‌فه‌ر کردنه‌که‌یه، وه له‌م بابه‌ته‌دا قیاس نی‌یه چونکه ده‌ق ده‌یگریته‌وه به بی قیاس^(۷۵).

ماوهی خه‌تم کردنی قورئان :

پ ۳۶ نه‌و ماوه‌یه‌مان بو دیاری بکن که قورئانی تیدا خه‌تم بکریت، وه نه‌وهی که پیغه‌مبه‌رو هاوه‌له به‌پریزه‌کانی کردووینانه؟

و که‌مترین ماوه که قورئانی تیدا خه‌تم بکریت سی پوژوه، هه‌رچه‌نده هه‌یه له شوین که‌وتوان (التابعین) که قورئانیا خه‌تم کردوه له شه‌و و پوژیکدا به تاییه‌تی له په‌مه‌زاندا، به‌لام چاکتر وایه که خه‌تم بکریت له سی پوژدا، وه نه‌گه‌ر له پینج

۷۴- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۵۸-۵۹).

۷۵- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۶۲-۶۳).

پوژ ياخود شه ش پوژيشدا خه تمى كرد ئه وا هه ر ئاساييه، وه ئه گه ر له مانگيكا جاريك ياخود دوچار خه تمى كرد ئه وا ئاساييه و شته كه فراوانه، گرنگ ئه وه يه كه په مزان تاييه تمه نديتي هه بيت له قورئان خوښندا^(۷۶).

ئاشكرا كردنى به پوژوو نه بوون له سه فهدا:

پ ۲۷ ئايا ده توانم به پوژوو نه بوونم له سه فهدا ئاشكرا بكم تا بو خه لكى پوونى بكمه وه كه ريگه ي پيدراوه؟
و به لى، تو پاداشتت هه يه له سه ر ئه م كاره ت، ئه گه ر به پوژوو نه بوونت ئاشكرا كرد بو خه لكى له سه فهدا^(۷۷).

به كارهيئاننى حه بى راگرتنى خوښى بى نويزى (حيض) بو پيوستى:

پ ۲۸ ئه گه ر ئافره ت خوښى بى نويزى بكمه ويته ده پوژى كوئايي په مزان، ئايا ده توانيت حه بى راگرتنى خوښى بى نويزى به كارهيئيت بو ئه وه ي يارمه تى بدات له سه ر گوڤرايه لى خواى گه وره و له وه ده پوژدها به رده وام بيت له سه ر په رستن؟
و نابيين كه دروست بيت ئه و حه بانه به كارهيئيت بو ئه وه ي يارمه تى بدات له سه ر گوڤرايه لى خواى گه وره، چونكه بى نويزى شتيكه خواى گه وره له سه ر كچانى ئاده مى نوسيوه، وه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم)، چوو بو لاي عايشه (خواى لى رازى بيت) كه له حه جى مالئاوايدا له گه ليدا بوو، وه له ئيحرامى عومره دا بوو تووشى بى نويزى ببوو پيش ئه وه ي بگاته مه ككه، بينى ده گريا پيى فهرموو: چى ده تگرينيت؟ ئه ويش پيى راگه ياند كه تووشى بى نويزى بووه، پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) فهرموو: ﴿إِنَّ هَذَا شَيْءٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَىٰ بَنَاتِ آدَمَ﴾^(۷۸).
واته: ئه مه شتيكه خواى گه وره له سه ر كچانى ئاده مى نوسيوه.

بوڤه بى نويزى له خوڤه وه نيه ئه گه ر له ده پوژى كوئايي په مزاندا هات با رازى بيت به وه ي كه خواى گه وره له سه رى نوسيويتى، و ئه و حه بانه يش به كارنه هينيت، وه له پزيشكى باوه ر پيكره وه وه پيم راگه يه نراوه كه ئه م حه بانه زيان به په حم و خوين ده گه يه نيت، وه له وان هه هوكاريك بيت بو تيچونى شيوه ي كوڤه ئه گه ر مندالى بيت، بوڤه وا ده بينين خوى لى دوور بخاته وه و سوپاسى خواى گه وره بكات كه تووشى بى نويزى ده بيت و واز له نويزو پوژوو دينيت، چونكه ئه مه به قه زاو قه ده رى خواى گه وره يه نه ك به ده ستى خوى^(۷۹).

پوژوو شكاندنى ريبوار له سه فهدا:

پ ۲۹ ئايا دروسته ريبوار ئه گه ر گه يشته وه شاره كه ي خوى به رده وام بيت له به پوژوو نه بوون هه رچه نده ئه م شته زه حمه تيش بيت له سه رى؟ وه ئايا پاداشتى ريبوارى پوژوو وه وان چه ند جاريكه له گه ل ئه وه ي ئيستا هه موو هوكاريك ئاسانه؟

و ئه گه ر مروف بگاته ئه و شاره ي كه بوى چوه و به پوژوو بيت ئاساييه ئه گه ر پوژوو كه ي بشكينيت، چونكه پوژوو وه وان له سه فهدا هه لبژاردن به ويستى خوڤه تى، ئه گه ر ويستى لى بيت به رده وام ده بيت له به پوژوو بوون، وه ئه گه ر ويستيشى لى بيت پوژوو كه ي ده شكينيت، به لام ئه گه ر بگاته وه شاره كه ي خوى و به پوژوو بيت ئه وا پيوسته له سه رى به رده وام بيت له سه ر به پوژوو بوونه كه ي، وه حه لال نيه بوى پوژوو كه ي بشكينيت، به لام ئه گه ر بگاته وه شاره كه ي خوى و له سه فهدا پوژوو كه ي شكاند بيت ئه وا پيوست نيه له سه رى خوى بگريته وه له خواردن و خواردنه وه، چونكه ئه م

۷۶- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۷۵).
۷۷- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۸۸).
۷۸- (صحيح سنن أبي داود: ۱۷۸۲).
۷۹- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۹۰-۹۱).

خوگرته ویه هیچ سوډیکی پی ناگه یه نیت که ئەم سهره تاي روژ روژوهه کهی شکاندوه، وه ئەمه پی ناوتریت روژوه و بوی هیه بخوات و بخواته وه تا خوړ ئاوا بوون، به لآم ئەگه ر له وه ترسا خه لکی تۆمهت باری بکن به وهی که به روژو نابیت و هاوشیوهی ئەمانه ئەوا ده بیت به نهینی بخوات و بخواته وه کهس نه بیینیت^(۸۰).

له بهر کردنی جل و بهرگیک که وینهی تیدا بیت:

پ ۴۰ حوکمی له بهر کردنی ئەو جل و بهرگانه چی یه که وینهی تیدایه؟

و له بهر کردنی ئەو جل و بهرگانهی که وینهی تیدایه دروست نییه، ئیتر ئایا جل و بهرگی مندالان بیت یان گوره، ههروهها هیشته وهی وینه بو یادگاری یاخود جگه له یادگاری دروست نییه، مه گه ر وا بخوازیت وهکو وینهی مامه له، وهه ر که سیک وا گومانی بر دبیت که من فهتوای ئەوه م داوه که وینهی حه رام ته نها خاوه ن لاشه یه ئەوا دروی بۆمان هه لبه ستوه.....

چونکه پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ﴾^(۸۱). واته: فریشته ی رحمت ناچیته هیچ مالیکه وه که وینهی تیدا بیت.

بۆیه ریگه نادهین به کهس وینه بهیلتیه وه بو یادگاری ههروهکو ده لاین، وهه رکه سیک وینهی هیشتوته وه وهه لگرتوه بو یادگاری ئەوا پیویسته له سه ری بیدرینیت وله ناوی بهریت، ئیتر جیاوازی نییه ئایا هه لیاوسیوه به دیواره وه، یاخود خستویه تی یه ناو ئەلبومه وه، یاخود جگه له مانه، چونکه هیشتنه وهی وینه خه لکی ئەو ماله بی به ش ده کات له چونه ژووره وهی فریشته ی رحمت^(۸۲).

فیکه لیدان وچه پله لیدان:

پ ۴۱ حوکمی فیکه لیدان وچه پله لیدان چی یه؟

و ده رکه وتوووه که ئەمانه له جگه له موسلمانانه وه وه رگراوه، بۆیه نابیت موسلمانان به کاری بهینن، وه ئەگه ر به شتیکیش سه رسام بوون ئەوا با الله اکبر یاخود سبحان الله بکن، ههروهها نابیت الله اکبر (ته کبیر کردن) به کۆمه ل بیت، ههروهکو هه ندیک له خه لکی ده یکه ن، به لکو مروژ له نئیوان خوی ونه فسیدا سبحان الله ده کات، به لآم ته کبیر کردن به کۆمه ل و سبحان الله کردنی به کۆمه ل کاتیک که شتیکی سه رسوپهینر ده بیت ئەوا نازانم هیچ بنچینه یه کی هه بیت^(۸۳).

له پی کردنی پانتۆل بو ئافره تان:

پ ۴۲ حوکمی له پی کردنی پانتۆل چی یه بو ئافره تان؟

و پانتۆل قه باره ی قاچ وسک و په راسو ومه کی ئافره ت ده رده خات، بۆیه ئەو ئافره ته ی پانتۆل له پی ده کات ئەم فه رموده سه حیحه ده یگریته وه که پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) ده فه رمیت: ﴿صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا... وَنِسَاءُ كَاسِيَاتٍ عَارِيَاتٍ مُمِيلَاتٍ مَائِلَاتٍ رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْلَهُمَا، وَإِنَّ رِجْلَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا﴾^(۸۴).

۸۰- (اللقاء الشهري، رقم: ۸، ص ۸۵).

۸۱- (صحيح الجامع الصغير: ۷۲۶۱).

۸۲- (المسائل الميسرة في زينة المرأة المسلمة: ص ۴۲).

۸۳- (المسائل الميسرة في زينة المرأة المسلمة: ص ۸۱).

۸۴- (صحيح الجامع الصغير: ۳۷۹۹).

واته: دوو کۆمهال هه ن ئه هلی دۆزه خن وهیشتا من نه مبینیون..... وه ئافره تانی پۆشته ی روت سه ره نجی پیاوان راده کیشن به لای خۆیاندا و به لاروله نجه وه ده پۆن به ریډا، قژه کانیان له بان سه ریان به ستووه وه کو بان پشتی وشتر به رزیان کردۆته وه، ئه مانه به هۆی ئه م کرده وه یه یانه وه ناچنه به هه شته وه، وه بۆنی به هه شتیش ناکه ن، هه رچه نده بۆنی به هه شت ده کریت له دووری ئه وه نده وه ده وه نده وه .

بۆیه ئامۆزگاریم بۆ ئافره تانی باه و پرډار ئه وه یه که له خوی گه وره بترسن و سوربن له سه ر جل و به رگی ئیسلامی داپۆشه ر، وه پاره ی خۆیان به فیرو نه دن له کرپینی ئه م جل و به رگانه دا. والله الموفق.

وه پرسیارکرا له پایه به رزیان: به لگه ی ئه و ئافره تانه ی که پانتۆل ده که ن ئه وه یه ده لئین: پانتۆل فراوانه و ته سک نی یه و داپۆشه ره ؟

فه رمووی: ته نانه ت ئه گه ر پانتۆله که فراوانیش بیته، چونکه جیا کردنه وه ی قاچیکی له قاچه که ی تری شتی که له دانه پۆشراوی، پاشان له وه ده ترسین که له خو چواندنی ئافره تان بیته به پیاوان، چونکه پانتۆل جل و به رگی پیاوانه، وه پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) نه فره تی له و ئافره تانه کرده وه که خۆیان ده چوینن به پیاوان^(۸۵).

برینی قژی ئافرهت تا ناو شانی بۆجوانی،

وبه کارهینانی ئامیرهکانی جوانکاری بۆ میرد:

پ ۴۳ حوکمی برینی قژی ئافرهت چی یه تا ناو شانی بۆجوانی، ئیتر ئایا شوی کرد بیته یان نا؟ وه حوکمی به کارهینانی ئامیرهکانی جوانکاری زانراو چی یه بۆ خۆجوان کردن بۆ میرد؟

و برینی قژی ئافرهت یاخود به شیوه یه که که له قژی پیاوان بچیت، ئه مه هه رانه و له تاوانه گه وره کانه، چونکه پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) نه فره تی له و ئافره تانه کرده وه که خۆیان ده چوینن به پیاوان، یاخود به شیوه یه که ناگاته خۆچواندن به پیاوان، ئه مه یان زانایان بۆچونیان جیاوازه و سۆ بۆچونیان هه یه:

بۆچونی یه که م: ده لئین: دروسته.

بۆچونی دووه م: ده لئین: هه رانه.

بۆچونی سێ یه م: ده لئین: مه کروه ه.

ئه وه ی که بلأو بیته له مه زه بی ئیمامی ئه حمده ئه وه یه که مه کروه ه، له راستیدا نابیته ئیمه هه رچی داب و نه ریتیک که له جگه له خۆمانه وه بۆمان هات وه ری بگرین، ئیمه پیش سه رده میکی نزیک ده مان بینی ئافره تان شانازی یان ده کرد به قژ دریزی و زۆری قژیان، چی یانه ئیستا ئه م کاره ده که ن که له وولاتانی تره وه بۆمان هاتووه، وه من به ره له ستی هه موو شتیکی تازه ناکه م، به لام به ره له ستی هه موو شتیکی ده که م که کۆمه لگا بگۆریت بۆ داب و نه ریتیک که له جگه له موسلمانانه وه هات بیت.

وه به کارهینانی ئامیرهکانی خۆجوان کردن وه کو سوراو ئاساییه و هیچی تیدا نی یه، هه روه ها سورکردنی روومه ت به تایبه تی بۆ ئافره تیک که شووی کرد بیت (به لام ئه گه ر زیانی هه بیت ئه واه ده غه ده کریت له به ر زیانه که ی).

به لام نه و خوچوان كړدنه ی كه هه نديك له نافرته تان ده يكه ن به بروه لگرتن، ئيتر هه لكيشانی بيټ ياخود باريك كړدنه وهی نهوا حه رامه، چونكه پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) نه فرته ی كړدووه له و نافرته تانه ی كه برو هه لده گرن، وه له و نافرته تانه ييش كه بويان هه لده گرن، هه روه ها ددان شاش كړدنی نافرته تان بو جوانی حه رامه و نه فرته ی لي كراوه^(۸۶).

پاك بوونه وهی نافرته له بي نويزی (الحيض) وبه روژوو بوونی:

پ ۴۴ نه گه ر نافرته پاك بووه وه له بي نويزی وغوسلی دهر كړد پاش نويزی به يانی ونويزی كړد وبه روژوو بوو، ئايا پيوسته له سه ری نه و روژه بگيرپته وه؟

و نه گه ر نافرته له بي نويزی پاك بووه وه پيش دهر كه وتنی فه جر نه گه ر به ته نها يه ك ده قيقه ييش بيټ به لام دلنيا بيټ كه پاك بوته وه، نه گه ر له ره مه زاندا بيټ نه و پيوسته له سه ری به روژوو بيټ، وه روژوو گرتنه كه ی له و روژده دا ته واوه و پيوسته ناكات قه زای بكاته وه، چونكه به پاکی به روژوو بووه هه رچه نده نه گه ر غوسل دهر نه كات تا پاش دهر كه وتنی فه جر نه و ئاسایی وه هيچ شتيكي تيدا نی يه، هه روه كو چون نه گه ر پياو له شی گران بيټ به هو ی كو بوونه وه ی له گه ل خيزانی، ياخود خه وبيني نی (احتمال) بوونی، نه و نه گه ر پاششي و بكات وغوسل دهر نه كات ئيلا پاش دهر كه وتنی فه جر نه بيټ نه و روژوو كه ی ته واوه.

وه به م بوته يه وه ده مه ويټ شتيكي تر روون بكه مه وه له لای نافرته تان نه و ييش نه وه يه نه گه ر توشی بي نويزی بوون له پاش روژوو شكاندنيان پيش نه وه ی نويزی شيوان (عيشاء) بكه ن وا ده زانن روژووی نه و روژه يان به تال بوته وه، كه نه مه ييش هيچ بنچينه يه كي نی يه نه گه ر له پاش خوړئاوا بوون توشی بي نويزی بوون نه گه ر به يه ك ده قيقه ييش بيټ نه و روژوو گرتنه كه يان ته واوه^(۸۷).

پاك بوونه وهی نافرته زه يستان (النفساء) پيش چله ی:

پ ۴۵ ئايا نويزو روژوو پيوسته له سه ر نافرته ی زه يستان نه گه ر پاك بووه وه پيش چله ی؟

و به لي... هه ركاتي ك نافرته ی زه يستان پيش چله ی پاك بووه وه نه و پيوسته له سه ری نويز بكات، وه به روژوو بيټ نه گه ر له ره مه زاندا بيټ، وه دروسته كو ببپته وه له گه ل مي رده كه ی، چونكه پاكو هيچ شتيك نی يه قه ده غه ی نويز و روژوو كو بوونه وه ی لي بكات^(۸۸).

بييني خوينی بي نويزی روژيك ونه مانی بو روژي داهاتوو:

پ ۴۶ نه گه ر نافرته له كاتی بي نويزی روژيك خوينی بينی وروژي پاش تر نه بييني... پيوسته له سه ری چی بكات؟

و نه وه ی ئاشكرا بيټ نه وه يه كه نه م پاكي تي يه ياخود وشكي يه كه روويداوه له روژانی بي نويزيدا به بي نويزی ده ژمي رديت و حسابی پاكي تي بو ناكريت، بويه ده بيټ خوی بگريته وه له و شتانه ی كه نافرته تان له بي نويزيدا خويانی لي ده گرنه وه، وه هه نديك له زانايان ده فه رمون: هه ركاتي ك روژيك خوينی بينی وروژيك پاك بووه وه، نه و خوينه كه خوينی بي نويزی يه و پاكي تي يه كه ييش پاك بوونه وه يه هه تا ده گاته پانزه روژ، له پاش پانزه روژه كه نه و كاته خوينه كه حسابی نه زيفی (استحاضة) ی بو ده كريت، وه نه مه به ناويانگه له مه زه بی ئيمامی نه حمه دی كور ي حه نبل (ره حمه تی خوی لي بيټ)^(۸۹).

۸۶- (المسائل الميسرة في زينة المرأة المسلمة: ص ۹۹).

۸۷- (رسالة في الدماء الطبيعية للنساء: ص ۶۵-۶۶).

۸۸- (رسالة في الدماء الطبيعية للنساء: ص ۶۶).

۸۹- (رسالة في الدماء الطبيعية للنساء: ص ۶۸-۶۹).

حوکمی فروشتنی نه لقهی نالتون بو پیاوان:

پ ۴۷ حوکمی فروشتنی نه لقهی نالتون بو پیاوان چی په نه گهر زهره نگره که دلنیا بیت له وهی که کپاره پیاوه که له دهستی دهکات؟

و فروشتنی نالتون بو پیاوان هر امه نه گهر فروشیاره که بزانیته که کپاره پیاوه که له دهستی دهکات، یا خود گومانی زال بوو به سهر نه وهی که له دهستی دهکات، چونکه نالتون هر امه بو پیاوانی نه م نوممه ته، نه گهر بیفروشیته به پیاویک که بزانیته له دهستی دهکات، یا خود گومانی زال بوو به سهر نه وهی که خوی له دهستی دهکات نهوا یارمه تی داوه له سهر تاوان کردن که خوی گوره قه دهغهی کردووه که ده فهرمیته: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ۲].

واته: نیوه هاوکاری په کتری بکن له سهر چاکه و له خواترسان و خو پاریزی له تاوان، وه هاوکاری په کتری مه کن له سهر تاوان و دوزمنکاری په کتری.

وه زهره نگریش حه لال نی په بوی نه لقهی نالتون دروست بکات بو نه وهی پیاوان له دهستی بکن^(۹۰).

فروشتنی نالتون به پاره نابیت تا هه موو پاره که ودر نه گریته:

پ ۴۸ حوکمی فروشتنی نالتون چی په به قهرز؟ وه نه گهر بو خزم بیت له وه ده ترسم که په یوه ندی خزمایه تیم له گه ل بچرینیت نه گهر به قهرز نهیده می، له گه ل نه وهی که دلنیا له وهی که له داهاتودا پاره که م ده داتی؟

و پیویسته یاسای گشتی بزانیته که فروشتنی نالتون به پاره دروست نی په نیلا ده بیت پاره که ته واو وهر بگریته، وه جیاوازی نی په له نیوان نزیک و دوور (خزم و بیگانه) چونکه نابیت خوشه ویستی بگریته له سهر حسابی دینی خوی گه وره بو هیچ که سیک، وه نه گهر خزمه که ت لیت تورپه بوو به هوی گوپرایه لی کردند بو خوی گه وره با تورپه بیت نهوا نه و سته مکاری تاوانباره که دهیه ویت تو توشی تاوان و سه ریچی کردنی فهرمانی خوی گه وره بکات، وه تو له راستیدا چاکه ت له گه لیدا کردووه کاتیک که قه دهغته کردووه له وهی که مامه له یه کی هر امت له گه لدا بکات، وه نه گهر لیت تورپه بوو یا خود په یوه ندی له گه لدا بری نهوا نه و تاوانباره و تو هیچ تاوانیکت له سهر نی په^(۹۱).

حوکمی فروشتنی نه و نالتونهی که رسم و وینهی تیدایه:

پ ۴۹ حوکمی فروشتنی نه و نالتونه چی په که رسم و وینهی تیدایه وه کو په پوله و سهری مار و هاوشیوهی نه مانه؟

و خشلی زیرو زیو که له سهر شیوه و وینهی نازهل دروست کرابیت نهوا کپین و فروشتنی هر امه، وه خو پازاندنه وه و له دست کردن وه لگرتنی هر امه، چونکه پیویسته له سهر موسلمان وینه بشکینیت وله ناوی به ریت و نه یه یلت، هه روه کو چون له سه حیجی موسلیمدا هاتووه که نیمامی عه لی (خوی لی رازی بیت) به ابو هیاج الأسدی ده فهرمیته: (أَلَا أُبْعَثُكَ عَلَىٰ مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ: أَلَا تَدْعَ صُورَةَ إِلَّا طَمَسْتَهَا، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)^(۹۲).

واته: نایا نه تنیرم بو شتیک که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) منی بو ناردووه: نه ویش نه وهی په هیچ وینه یه که نه هیلیت نیلا له ناوی به ریت، وه هیچ گوریکی بهرز نه هیلیت نیلا ته ختی بکه یته. وه پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم)

۹۰ - (فقه وقتاوی البیوع: ص ۱۴۲).

۹۱ - (فقه وقتاوی البیوع: ص ۱۴۶).

۹۲ - (مسلم، کتاب الجنائز، باب الأمر بتسوية القبر: ۹۶۹).

فهرمويه تى: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ)^(٩٣). واته: فريشتهى رحمت ناچنه هيچ مالئكه وه كه ويتهى تيدا بيت. بويه پيوسته له سهر موسلمانان خويان دور بگرن له به كارهيئاننى ئه م جوړه خشله و كرين وفرؤشتنى^(٩٤).

دهرچونى ئافرهت بو بازار به بى مه حرم:

پ ٥٠ ئايا دهرچونى ئافرهت بو بازار به بى مه حرم دروسته يان نا؟ وه چ كاتيک دروسته و چ كاتيک حرامه؟

و دهرچونى ئافرهت بو بازار له بنچينه دا دروسته، وه به مهرج نه گيراوه كه مه حرمى له گه لدا بيت، مه گهر له فيتنه بترسيټ، ئه گهر وابوو ئه وا پيوسته له سهرى به بى مه حرميک دهرنه چيټ كه بيپاريزيټ، وه بو دهرچونى بو بازار مهرجه كه به داپوشراوى دهرچيټ و جوانى خوى دهرنه خات، وه بوڼ له خوى نه دات، ئه گهر له كاتى دهرچونيدا جوانى خوى دهرخست، يا خود بوڼى له خوى دا ئه وا حلال ني په بوى دهرچيټ له مال، چونكه پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) ده فه رميټ:

﴿ لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ، وَكَيْخُرُجْنَ تَفَلَاتِ ﴾^(٩٥).

واته: قه ده غهى ئافره تانى بندهى خوا مه كهن له چونيان بو مزگه وت، به لام كه دهرچون با به بى بوڼ دان له خويان دهرچن، وه جوانى خويان دهرنه خه ن.

چونكه به دهرچونيان به بوڼ له خودان ودهر خستنى جوانى فيتنهى تي دايه بوخويان وجگه له خويان، وه ئه گهر ئه مين بوون له فيتنه وله سهر شيوازي داواكراو لى يان دهرچون به بى بوڼ له خودان ودهر خستنى جوانى ورووتى ئه وا له دهرچونه كه ياندا هيچ شتيكى تيدا ني په، وه ئافره تان له سهرده مى پيغه مبه ردا (صلى الله عليه وسلم)، دهرده چون بو بازار به بى مه حرم^(٩٦).

ته واو بوم له وه رگي رانى ئه م په رتوكه به سوده

له روژى شه ممه

به رواى ٢٥ رجب ١٤٢٧ ك

به رامبه ر ١٩/٨/٢٠٠٦ ز

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

٩٣ - (صحيح الجامع الصغير: ٧٢٦١).

٩٤ - (فقه وفتاوى البيوع، ص: ١٤٧).

٩٥ - (رواه أحمد وأبو داود)، وصححه الشيخ الألباني في (الإرواء) (٥١٥) و(صحيح أبي داود) (٥٢٩).

٩٦ - (أسئلة مهمة أجاب عليها فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين: ص ١٥-١٦).

سه رچاوه كان

- ١- إجابات مفيدة وتوجيهات سديدة من كلام فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، تأليف: محمد الناصر العربي.
- ٢- أسئلة مهمة أحاب عنها فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، دار الوطن للنشر.
- ٣- رسالة في الدماء الطبيعية للنساء، تأليف فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)،
- ٤- فتاوى مهمة لعموم الأمة، سماحة الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله ابن باز (رحمه الله)، وفضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، جمع وأعداد: إبراهيم بن عثمان الفارسي.
- ٥- فتاوى وأذكار لإتحاف الأخيار، سماحة الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله ابن باز (رحمه الله)، وفضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، جمع وترتيب محمد الناصر العربي.
- ٦- فتاوى الأئمة في النوازل المدلّمة، جمع وترتيب: محمد بن حسين بن سعيد آل سفران القحطاني، راجعه وصححه: فضيلة الشيخ العلامة: صالح بن فوزان الفوزان.
- ٧- فقه وفتاوى البيوع: الشيخ عبدالرحمن السعدي (رحمه الله)، الشيخ محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، الشيخ صالح بن عبدالله الفوزان، اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء. راجعه وخرج أحاديثه: د. عماد علي عبدالسميع.
- ٨- لقاء الباب المفتوح رقم (٣) مع فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، إعداد الدكتور عبدالله بن محمد بن أحمد الطيار.
- ٩- لقاء الباب المفتوح رقم (٢٥) مع فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، إعداد الدكتور عبدالله بن محمد بن أحمد الطيار.
- ١٠- اللقاء الشهري رقم (٨) مع فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، إعداد الدكتور عبدالله بن محمد بن أحمد الطيار.
- ١١- اللقاء الشهري رقم (١٣) مع فضيلة الشيخ: محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)، إعداد الدكتور عبدالله بن محمد بن أحمد الطيار.
- ١٢- المسائل الميسرة في زينة المرأة المسلمة، إعداد: محمد بن عبدالله بن إبراهيم الشائع.